

Ajuntament de Benifaió

festes 2015

La recaptació de la venda d'este llibre va destinada de forma íntegra a les associacions
SOM I ESTEM, AFABALS i JUNTA LOCAL CONTRA EL CÀNCER

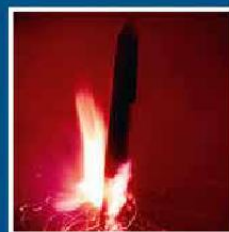

ROQUETTE

Benifaió

Roquette desitja
a tots els seus veïns
unes **bones festes**

Avda. Jaime I, s/n - 46450 - BENIFAIÓ - Valencia - www.roquette.com

Anunciada en TV por *Vicky*
ganadora de MASTERCHEF 2014

¡El del Mortero!

NUEVA IMAGEN
MISMA RECETA

I
Ajonesa
Mi Mayonesa

Participa con las salsas que lleven el SELLO PROMOCIONAL
bases en la web: www.chovi.com

REPARTIDOS en 12 PAGOS de 1000€ durante 1 año

CHOVÍ, es solidaritza amb les associacions:
AFABALS, SOM I ESTEM i ASOC. LUCHA CONTRA EL CÁNCER², per l'integració social i la solidaritat ciutadana.
IBONES FESTES!

ASESORÍA DUART FERRÍS

OFIMED
CORREDURIA DE SEGUROS, S.L.

Plaza José Rovira, 7 · BENIFAÍO
Tel. 96 178 29 86 · Fax: 96 178 39 63
asesoria@duart-ferris.com
www.duart-ferris.com · www.ofimed.es

egevasa

Sumari

- 4** Saludes institucionals
- 7** Reina i Dames
- 9** Clavaris Divina Aurora 2015
- 15** Festeres 2015
- 18** Programa de festes
- 29** Clavariesses
- 31** Col·laboracions
- 69** Entitats i associacions

HAN FET POSSIBLE ESTE LLIBRE DE FESTES:

- **Edita:** Ajuntament de Benifaió
- **Disseny, maquetació i coordinació:** Gabinet de Comunicació
- **Imprimeix:** Gràfiques Machí, S.L.
- **Fotos oficials:** Profoto
- **Portada:** Raúl García Alirangues *Guanyador premi Portada 2015*
- **Tirada:** 3.000 exemplars
- **Col·laboracions:**

Clavaris Divina Aurora 2015

Festeres 2015

Clavaris 1990

Clavaris 1965

Reina Festes 1990

Reina Festes 2005

Matrimonis d'Or

Lluís Palop Lutxa

Mª Dolores Gómez Machí

Maribel Marqués

José García Perpiñá

Alfredo Mompó Pérez

Rosi

José Manent Pérez

Rafael Añó

Nani RH

Héctor Alepuz

Françesc Beltrán López

(Cronista Benifaió)

Domingo Escibá Bonafé

Remigio Esteve

Alfonso J. Durán Villanueva

Miguel A. Salvador Artola

Robert V. Falcó

Entitats i associacions

ca
catena
ABOGADOS

asesoramiento integral de empresas y defensa del trabajador
desahucios / separaciones y divorcios / herencias / contratación
reclamación ante la administración / concurso de acreedores

antonio catena molina
carlos catena molina

C. Nueva, 89 bajo derecha - 46450 Benifaió Valencia

T. 962 031 205 - F. 962 031 271 - catenaabogados@gmail.com

saluda alcaldessa

**Marta
Ortiz Martínez**

La festa ja està a punt!.

En primer lloc, i aprofitant este espai institucional al nostre tradicional Llibre de festes, em dirigisc a tots per primera vegada com alcaldessa de tots i de totes.

Les nostres festes, les tradicions, la innovació en actes, la recuperació de tot allò que ens identifica com a poble, en definitiva FER POBLE, marcarà la nostra política festiva treballada amb il·lusió i interès per que vosté que detingudament està llegint el meu saluda puga disfrutar al màxim de la programació preparada.

Vull elogiar i destacar el gran treball que durant tot un any han fet els joves del nostre poble, els Clavaris de la Divina Aurora i les Festeres, dos col·lectius que han demostrat que amb interès i il·lusió es poden aconseguir moltes coses, gràcies de veritat pel vostre esforç.

També agrair a les Clavariesses de la Mare de Déu d'Agost, Sant Gaietà i Sant Roc la seua implicació en la festa per seguir avant en estos tres dies de festa gran, sens oblidar al Consell Agrari Municipal i COHOCA per organitzar de nou la festa de Sant Isidre.

A Sofia i les seues amigues llançar-lis des d'ací un missatge d'agraïment per decidir de nou representar-mos com a reina i dames, de segur tornaran a disfrutar a lo gran de la festa.

Tot està ja preparat, hem treballat de valent amb el poc de temps que teníem peròensem que oferim unes festes dignes d'un canvi necessari en tots els aspectes.

La vostra participació serà la millor prova de recolzament a este treball.

Bones Festes 2015

Júlia
Manuel Naranjo

saluda regidora de festes

Estimat poble:

Per primera vegada els salude com a regidora de festes. Un treball polític, per a mi, molt satisfactori ja que la feina es veu reflectida a la programació d'aquest any.

Una programació pensada en els menuts, la gent jove, els veïns de mitjana edat i els nostres majors, en definitiva en tots i totes vosaltres.

Comencem un nou camí. Pas a pas, colze a colze. Amb il·lusió però amb sentit comú. Amb ambició però amb responsabilitat. Per això, ara és el moment de mirar endavant.

Hem pensat en tots, hem valorat propostes, estudiat actes, reorganitzat ofertes lúdiques i per fi els oferim unes festes d'acord amb allò que el nostre poble vol.

La programació de les festes ha sigut frenètica, intensa, ja que hem hagut, en un mes, de planificar-les des de zero.

Recuperem aquest any el sopar de l'esport i el ball de gala. El sopar de festes, l'homenatge als nostres majors, danses, paelles, i un llarg etcètera d'oferta festiva pensada i organitzada per a tots els veïns i veïnes.

Des de l'actual equip de govern sabem de la importància del paper de les Festeres i els Clavaris de la Divina Aurora al nostre poble. Sabem que els joves som el futur, però també el present, és per açò que apostem i col·laborem en els dos col·lectius per fer un poble unit i ple de vitalitat.

Vull des d'aquest espai agrair tant als Clavaris com a les Festeres l'esforç que han fet durant tot l'any i destacar la decisió de Sofia i les seues dames per tornar a representar-nos.

Les festes estan per gaudir, per unir als veïns i familiars, per disfrutar de l'esport, de la cultura, de les tradicions, però sobretot, de Benifaió.

Bones festes a tots i totes!

Santa Bàrbara
Patrona de Benifaió

saluda rector pàrroc
D. Fèlix Duart Boluda

Ens disposem a celebrar les Festes Patronals del nostre poble de Benifaió de l'any 2015.

Les Festes ens aporten una sèrie de valors molt positius, que poden ser antropològics, religiosos, culturals i socials, entre altres.

Els valors antropològics responen a una necessitat vital dels hòmens i de les dones, incidixen favorablement sobre ells, fan a les persones més lliures, a l'interrompre la monotonia de la vida quotidiana i del treball, i afirmen el valor de la vida i de la creació, per mitjà de l'alegria i el goig d'estos dies.

Els valors religiosos venen assenyalats pel fet de ser Festes Patronals, que el poble de Benifaió celebra en honor de la Mare de Déu, en la seua Assumpció i com a Divina Aurora, de la nostra Patrona, Santa Bàrbara i de Sant Roc, Sant Gaietà i Sant Isidre Llauredor.

Es tracta de seguir la tradició que ens van deixar els nostres avantpassats: el que nosaltres hem rebut, ho celebrem i l'entreguem als altres. Podem destacar, en primer lloc, la celebració de l'Eucaristia de cada dia, ja que l'Eucaristia és el centre i el cim de la vida cristiana; després estan les distintes processons i l'ofrena de flors.

Els valors culturals es fomenten d'una forma especial durant les Festes. N'hi ha prou amb llegir els articles d'este mateix Programa i observar les activitats preparades per a la seua realització. Tot açò no es pot fer els dies de treball.

I els valors socials es desenvolupen especialment en estos dies de Festa. S'intensifiquen les relacions familiars. Es retroben les persones: venen els nostres paisans que per motiu de professió o treball viuen fora del poble, ens visiten persones per a passar les Festes amb nosaltres, i tots podem intensificar les nostres relacions comunitàries o establir noves relacions socials.

Tenint en compte tots estos valors, per a poder-los experimentar durant estos dies, vos desitge a tots unes Bones Festes Patronals de l'any 2015.

La Reina de les Festes 2014,
Sofia Villanueva Linares
i les seues Dames

Laura Cruz Bartual i Alba Parra Rosaleny
ens tornen a representar al 2015

Masia de San Antonio

Bodas y eventos al aire libre con un toque muy vintage

Si buskais una celebracion para un día tan especial como el de vuestra boda venir a conocer nuestros espacios. Diseñaremos a vuestra medida cada momento incluso vuestra ceremonia civil en nuestro espacio.

CEREMONIA COCTAIL BANQUETE DISCOTECA

todo en los jardines exteriores.

Valencia · Benifaio

www.masiadesanantonio.com

clavaris divina aurora 2015

clavaris divina aurora 2015

Volem agrair a tot el poble de Benifaïó la confiança que ens han donat i l'ajuda demostrada durant tot l'any. Per a estes festes tenim preparada una programació festiva i variada dirigida a tots els públics amb la intenció de que el poble participe, d'eixa forma ens sentirem plenament satisfets.

En nom de tots els clavaris agrair el treball incansable en cada una de les nostres propostes al clavari d'honor Juan Tortosa.

Encara que no es podrà realitzar la festa del pato per motius aliens a nosaltres esperem que es puga disfrutar l'any que ve sense cap problema.

Participeu, vos esperem en cada acte.

Visca la Divina Aurora!

El President

Juan Tortosa Llopis

Clavari d'Honor

Ivan Puerto Forner

President

Borja Javier Ausina Eugena

Vice-President

Ferran Bonet Olmos

Natxo Pla Raga

José Alejandro Martínez Hernández

Pablo Granado Clérigues

clavaris divina aurora 2015

Aarón Núñez Tejado

Carlos Orobal Císcar

Joaquín Solar Vaquer

Óscar Soler López

Francisco Guijarro Grau

Juanjo Pastor Santos Juanes

Álvaro Yago Ruiz

clavaris divina aurora 2015

Saúl Bayona Giner

Quique Clérigues Borrás

Carlos Roig Llácer

Jorge Anón Fayos

Edgar Company Casañ

Nacho Satorres Blay

clavaris divina aurora 2015

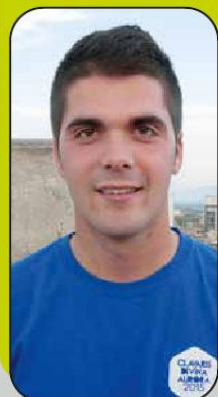
Alejandro Mas Pons

Quique Marchuet Cabanes

Sergio Martínez Canet

Kevin López Benito

Jorge Aranda Llácer

Ramón Polo Valero

La tienda
de tu Bebé

Buenavista, 3-1º • BENIFAYÓ
Tel. 96 178 88 10

Si el teu fill@ és únic... el seu cotxet també. Personalitzem el seu cotxet. Totes les marques Buga Boo, Concord, Jané, Bébécarr, Casualplay, Inglesina, Bébé Confort, Maclaren, BabyAce...

VISITA LA NOSTRA EXPOSICIÓ.

Tria el millor per al teu fill@

Vos desitja
Bones Festes

festeres 2015

festeres 2015

Les Festeres de Benifaió som una associació que naix la nit del 22 d'agost de 2014 quan, enmig de la celebració de la festa grossa del poble, es retroba un grup d'antigues amigues, companyes i conegudes. De les rialles, les velles anècdotes, la música i l'eufòria col·lectiva, naix la llavor del que som hui. Una llavor que, per descomptat, decidim sembrar i conrear amb grans dosis d'estima pel nostre poble, ganes de canvi i de festa popular. A principis de setembre comencem a obtenir els primers brots de satisfacció, que es van multiplicant amb el temps: l'afecte dels veïns i les veïnes, l'amable col·laboració dels comerços locals, l'alta participació ciutadana... Amb molt d'esforç, podem dir que el nostre projecte per fi s'ha convertit en una realitat i, el que en un principi era un petit arbust és, a hores d'ara, un gran arbre amb un fort tronc de confiança, llargues branques d'amistat i milers de fulles plenes de vida, que sou vosaltres. Vos desitgem unes bones festes!

MARIBEL
Blasco
Sebastià

SASKIA
Blanco
Donat

ANA
Estellés
Duart

PAULA
Mas
Mas

CRISTINA
Aycart
Fernández

ESTHER
Martínez
Cursá

LAURA
Maiques
Soler

IRENE
Etero
Martínez

JESSICA
Aguayo
Polo

LAURA
Fernández
Talens

LAURA
Rovira
Palop

LORENA
Barcos
Arbona

MARIOLA
Marí
González

MARTA
Jiménez
Rovira

NEUS
Baltasar
Pérez

NOELIA
Francés
Rueda

RAQUEL
Martínez
Martos

Silvia
Girona
Blasco

YAIZA
Luzón
Caurín

programa de festes del 7 al 22 d'agost

DIVENDRES 7 agost**23:00 h**

PRESENTACIÓ dels Clavaris Divina Aurora i Festeres 2015
presidida per la Reina de les Festes, dames i autoritats
En acabar **DISCOMÒBIL**
COL·LEGI SANTA BÀRBARA

Organitza:

DISSABTE 8 agost**23:00 h****CONCERT DE FESTES**

A càrrec de la Societat Artística Musical de Benifaió
COL·LEGI SANTA BÀRBARA

En acabar el Concert de Festes, **NIT DE DJ'S LOCALS**
Organitzen: Clavaris Divina Aurora i Festeres 2015.
COL·LEGI SANTA BÀRBARA

DILLUNS 10 agost**10:30 h**

Inauguració EXPOSICIÓ FOTOGRÀFICA "Benifaió en el record"
PLANTA BAIXA AJUNTAMENT DE BENIFAIÓ

11:00 h

VISITES CULTURALS GUIADES als monuments històrics locals
Inscripcions: Ajuntament de Benifaió (4 i 5 d'agost)

12:00 h**CUCANYES**

Organitza: Clavaris 2015
PLAÇA MAJOR

13:00 h | **PATO "sorpresa" amb festa de l'aigua**

Organitzen: Clavaris 2015

CARRER VELA (junt al Llavador)

16:30 h | **CAMPIONAT DE TRUC**

(també dimarts 11)

Organitza: COHOCA
i Consell Agrari
BAR COHOCA

de 19:00 h a 21:00 h | **Assaig de Danses per als veïns**

a càrrec del grup "Benifaió en Dansa"
COL·LEGI SANTA BÀRBARA

DIMARTS 11 agost

11:00 h | **VISITES CULTURALS GUIADES als monuments històrics locals**

Inscripcions: Centre Cultural (4 i 5 d'agost)

12:00 h | **CUCANYES**

Organitza: Clavaris 2015
PLAÇA MAJOR

13:00 h | **PATO "sorpresa" amb festa de l'aigua**

Organitzen: Clavaris 2015

CARRER VELA (junt al Llavador)

20:00 h | **TEATRE INFANTIL ANIMÀTIC de Scura Splats**
PLAÇA MAJOR

DIMECRES 12 agost**11:00 h VISITES CULTURALS GUIADES als monuments històrics locals**

Inscripcions Centre Cultural (4 i 5 d'agost)

12:00 h CUCANYES

Organitza: Clavaris 2015 · PLAÇA MAJOR

18:00 h CONCURS DE TRACTOR I REMOLQUEOrganitza: COHOCA i Consell Agrari
MOLLS DE COHOCA**A partir de les 18:30 h VOLTA POPULAR DE FESTES 6K BENIFAIÓ**

Eixida i meta: Mercat municipal

Organitza: Col·laboren:
Gómez Madrid
Kangurs Benifaió
i Festeres 2015**13:00 h PATO "sorpresa" amb festa de l'aigua**

Organitzen: Clavaris 2015

CARRER VELA
(junt al Llavador)• **Inscripció: (aportació d'1 €)**• **17:30 h Inscripcions categories infantils**

18:30 h Eixida categories infantils (3 a 5 anys)

3 a 5 anys - 100 metres ••• 6 a 8 anys - 300 metres

9 a 11 anys - 600 metres ••• 12 a 15 anys - 1 Km

• **19:00 h Inscripcions categoria general**

20:00 h Eixida categoria general

(a partir de 16 anys) - 6 Km

de 19:00 h a 21:00 h Assaig de Danses per als veïnsa càrrec del grup "Benifaió en Dansa"
COL·LEGI SANTA BÀRBARA**DIJOUS 13 agost****11:00 h VISITES CULTURALS GUIADES als monuments històrics locals**Inscripcions Centre Cultural
(4 i 5 d'agost)**13:00 h PATO "sorpresa" amb festa de l'aigua**Organitzen: Clavaris 2015
CARRER VELA
(junt al Llavador)**12:00 h CUCANYES**Organitza: Clavaris 2015
PLAÇA MAJOR**18:00 h CONCURS "SOLCA AMB CAVALLERIA"**Organitzen: COHOCA i
Consell Agrari
Camp d'experimentació
COHOCA**19:00 h REPARTIMENT GRATUÏT DE MELONS**MERCAT MUNICIPAL · Patrocina: COHOCA
Col·laboren: Clavaris 2015, Festeres 2015 i

■ 21:30 h

SOPAR DE L'ESPORT FESTES 2015 COL·LEGI SANTA BÀRBARA

Organitzen
i patrocinen:

Preus tiquets: 5 € (adults) - 1 € (infantil de 3 a 12 anys)

Inclou: picaeta, beguda i gelat

Venda de tiquets: Centre Cultural (del 10 al 13 d'agost)
d'11:00 h a 14:00 h i de 19:30 h a 21:00 h

En acabar **DISCOMÒBIL I FESTA "EIVISSENCA"**

DIVENDRES 14 agost

"Dia de les Festeres"

■ 11:00 h

VISITES CULTURALS GUIADES als Monuments històrics locals

Inscripcions Centre Cultural (4 i 5 d'agost)

■ 12:00 h

CUCANYES

Organitza: Clavaris 2015
PLAÇA MAJOR

■ 18:30 h

ARREPLEGA DE LES FESTERES 2015

■ 21:30 h

SOPAR DE FESTES 2015

COL·LEGI SANTA BÀRBARA

Preu tiquet: 2,5 €

Inclou: picaeta, beguda i gelat

Venda de tiquets:

Centre Cultural (del 10 al 13 d'agost)
d'11:00 h a 14:00 h i
de 19:30 h a 21:00 h

Ambientat amb **DISCOMÒBIL**
a càrrec de les **Festeres 2015**

■ 00:00 h

MASCLETÀ NOCTURNA

Pirotècnia Europlà

Organitza:

Festeres 2015

PLAÇA DEL PROGRÉS

DISSABTE 15 agost

*"Mare de Déu d'Agost"***10:00 h** | **CAMPIONAT PETANCA Memorial Vicente Ballester Ull**

Organitza: Club Petanca Benifaió
 PARC VALMONTONE
 Inscripcions fins les 9:45 h (Preu 4 € per jugador)

16:30 h | **TORNEIG D'ESCACS FESTES 2015**

Organitza: Club d'Escacs Benifaió
 SEU CLUB: C/ San José de Calasanz, 4, 1r pis
 Inscripcions a les 16:00 h a la seu

20:00 h | **MISSA en honor a la Mare de Déu d'Agost**

ESGLÉSIA PARROQUIAL
 En acabar **PROCESSÓ** i focs artificials
 Organitza: Clavariesses Mare de Déu d'Agost

21:30 h | **DANSES en honor a Santa Bàrbara**

a càrrec del col·lectiu **"Benifaió en dansa"**
 Eixida: "Rotonda Tropicana" amb el Ball de la Jàquera de Benifaió
 fins a la Plaça Major.
 Organitza: Falla La Verge
 Patrocinen:

En acabar les danses, repartiment
 gratuït d'**aigua de València** a la Plaça
 Major, a càrrec dels Clavaris Divina
 Aurora 1969 i 1990 (50 i 25 anys)

00:30 h | **DISCOMÒBIL**

Organitza: Clavaris 2015
 COL·LEGI SANTA BÀRBARA

DIUMENGE 16 agost

"Sant Roc"

- 17:00 h | **CAVALCADA FESTES 2015**
Organitzen: Clavaris Divina Aurora 2015
i Festeres 2015
- 20:00 h | **MISSA en honor a Sant Roc**
ESGLÉSIA PARROQUIAL
En acabar **PROCESSÓ** i focs artificials
Organitza: Clavariesses Sant Roc

- 21:00 h | **SOPAR HOMENATGE ALS NOSTRES MAJORS**
COL·LEGI SANTA BÀRBARA

Arreplega de tiquets

Centre Cultural
(del 10 al 13 d'agost)
de 19:30 h a 21:00 h

DILLUNS 17 agost

"Sant Gaietà"

- d'11:00 h | **ATRACCIONS INFANTILS**
a 14:00 h | COL·LEGI SANTA BÀRBARA

18:00 h

EXHIBICIÓ NINTJUTSU

Associació Ninpo-Kai Benifaió
PLAÇA MAJOR
Organitza: Clavaris Divina Aurora 2015

20:00 h

MISSA en honor a Sant Gaietà

ESGLÉSIA PARROQUIAL
En acabar **PROCESSÓ** i focs artificials
Organitza: Clavariesses Sant Gaietà

22:00 h

CONCERT DE MÚSICA EN VALENCIÀ

COL·LEGI SANTA BÀRBARA
Organitza: Festeres 2015

No es permetrà
l'entrada d'alcohol
al recinte

Preu entrada: 2 €
Venda d'entrades: Centre Cultural
(del 10 al 13 d'agost)
d'11:00 h a 14:00 h i de 19:30 h a 21:00 h

DIMARTS 18 agost*"Sant Osidre"*

12:00 h

Entrega de Trofeus dels Concursos Organitzats per COHOCA i Consell
Agrari Municipal
Instal·lacions COHOCA

18:00 h

ENTRÀ DE LA MURTA

A càrrec dels Clavaris Divina Aurora 2015

20:00 h

MISSA en honor a Sant Isidre

ESGLÉSIA PARROQUIAL

En acabar **PROCESSÓ** i focs artificials

Organitzen: COHOCA i Consell Agrari

23:00 h

BALL DE FESTES 2015 amb l'Orquestra MALVARROSA

COL·LEGI SANTA BÀRBARA

Preu tiquet: 3 €

Inclou: Aigua de València i pastes

Venda de tiquets:

Centre Cultural

(del 10 al 13 d'agost)

d'11:00 h a 14:00 h i de 19:30 h a 21:00 h

DIMECRES 19 agost

19:00 h

ARREPLEGA

dels Clavaris de la

Divina Aurora 2015

21:00 h

OFRENA DE FLORS a la Divina Aurora

a càrrec dels Clavaris 2015

ESGLÉSIA PARROQUIAL

00:00 h

CORDÀ INFANTIL

PLAÇA MAJOR

Organitza:

Col·laboren: Penyes El Coet i El Xiflec
(Normativa a la pàgina 30)

DIJOUS 20 agost

"Divina Aurora"

09:30 h | **ARREPLEGA** dels Clavaris de la Divina Aurora 2015

12:00 h | **MISSA en honor a la Divina Aurora**
ESGLÉSIA PARROQUIAL

14:00 h | **MASCLETÀ** a la Plaça del Progrès (Hnos. Caballer)
Patrocina: Clavaris Divina Aurora 2015

21:00 h | **PROCESSÓ DEL FOC en honor a la Divina Aurora**
(normativa processó pàg. 30)
Eixida des de l'Església Parroquial
En acabar **CASTELL DE FOCS**
a la Plaça del Progrès (Hnos. Caballer)
Patrocina:
Clavaris Divina Aurora 2015

de 02:00 a 04:00 h | **CORDÀ** (Normativa a la pàgina 30)
Organitza:

Col·laboren: Penyes El Coet i El Xiflec
PLAÇA MAJOR

DIVENDRES 21 agost

20:00 h | **NIT DE PAELLES AMB DISCOMÒBIL**
COL·LEGI SANTA BÀRBARA
Organitza: Clavaris Divina Aurora 2015
Col·labora:

Preu del tiquet: 24 €

Correspon a una parcel·la per a 12 persones i inclou: Llenya, arena, 12 cadires i un tablero

Venda de tiquets:

Centre Cultural (del 10 al 13 d'agost)
d'11:00 h a 14:00 h i
de 19:30 h a 21:00 h

DISSABTE 22 agost

"Santa Bàrbara"

11:00 h | **ARREPLEGA de la Reina de les Festes**
per la Rondalla de Benifaió

12:00 h | **MISSA en honor a la patrona
Santa Bàrbara**
Cantada pel Cor Madrigal Benifaió
ESGLÉSIA PARROQUIAL

14:00 h | **MASCLETÀ** (Hnos. Caballer)
PLAÇA DEL PROGRÉS
Patrocina:

18:30 h | **PARTIT DE FESTES (C.D. Benifaió-Almussafes C.F.)**
CAMP DE FÚTBOL BENIFAIÓ

21:00 h | **PROCESSÓ en honor a Santa Bàrbara**
Precedida per les DANSES DE PROCESSÓ
amb el col·lectiu "Benifaió en Dansa"

En acabar la processó
CASTELL DE FOCS (Hnos. Caballer)
Patrocina:

de 02:30 a 04:30 h | **CORDÀ** (Normativa a la pàgina 30)
Organitza:
Col·laboren: Penyes
El Coet i El Xiflec
PLAÇA MAJOR

clavariesses

Mare de Déu d'Agost

Rosita Colomer	justa Sánchez
Joaquina Fernández	Suni Esplugues
Leonor Mar	Pilar García
Paqui Rodríguez	Carmen Santaeufemia
Toñi Picazo	Susi Gassent
Inma Espuig	Loles Giménez
Juani Bastida	Reme Morales
Inma Martínez	María Gómez
Julia Candelas	Paqui Huerta
Paqui Hernández	

Sant Roc

Sefa Campos Garcés
Mariví Cerveró Chiral
Mª Elena Martorell Rosa
Maryelis Mújica Gómez
Sefa Ortiz Gas
Fátima Mª Pla Campos
Ana Mª Piles Galdón
Mª José Tormos Tortajada

Col·laboren en la festa de Sant Roc

Panadería - Pastelería
Quique y Nina
Tlf.: 655 662 148

Sant Gaietà

Alicia Grau Gumbau
Amparo Pedrón Machí
Charo Cervera Duart
Estefanía Rovira Cerdá
Julia Salvador Alepuz
Mª José Moreno Garcés
Mª Sela Garcés Alepuz
María Piles Alepuz
Merche Perpiñá Pla
Nuria Clérigues Bosch
Xelo Javaloyas Lladosa

NORMES: Processó del Foc

- Tindre carnet CRE (Consumidor Reconegut com a Expert).
- Els coets hauran d'anar subjectes durant tot el recorregut. Cal obeir les instruccions de la Policia Local i Protecció Civil.
- Queden prohibits els coets d'una eixida així com llançar-ne fora del recorregut oficial.
- Les destrosses personals i materials seran responsabilitat de l'infractor.
- Queda totalment prohibit el consum d'alcohol.

NORMES: Cordaes

- Organitzades per la regidoria de festes de l'Ajuntament de Benifaió amb la col·laboració de les Penyes El Coet i El Xiflec.
- Tindre carnet CRE (Consumidor Reconegut com a Expert).
- Queden prohibits els coets d'una eixida així com llançar-ne fora del recinte.
- Les destrosses personals i materials seran responsabilitat de l'infractor.
- És obligatoria una vestimenta adequada.
- Queda totalment prohibit el consum d'alcohol.

INSCRIPCIÓ: 17, 18 i 19 d'agost de 9:00 a 23:00 h al retén policia local. (Cal aportar DNI i carnet CRE)

detectives hernández
Bea Hernández Gómez
DETECTIVE Y CRIMINOLOGA
Mov. 620 933 587
C/ San Joaquín, 8 bajo
46450 Benifayó (Veia.)
detectiveshernandez@hotmail.com

who? what? when? where? why? Why Not?
Todos los interesados en aprender Inglés
Inglés en grupos reducidos
Matriculas a partir de Septiembre
Callé Caballeros 15, Benifaió
BRITONS 699055102

FELIX MORENO GARCIA, S.L.
CARPINTERIA METALICA, P.V.C. Y ACERO INOXIDABLE
Cno. Marcelina, s/n. · Apdo. Correos 81
Tel. 96 178 00 75 · Fax 96 179 42 58
46450 BENIFAIO (Valencia)
info@felixmorenosl.com · www.felixmorenosl.com

les Paques
Imatge personal
C/ Trullas, 31 · BENIFAIO Tel. 96 179 04 40 · www.lespaques.es

espaidebisq29 psicologiasipolozq iterapiaisig693ti
660 334 027
info@psicologiaiterapia.com
www.psicologiaiterapia.com
C/ Vicent Martí 25 - 46450 Benifaió

la ronda
Auto-Lavado;
Limpieza tapicerías;
Neumáticos;
Alineación dirección;
Cambio aceite;
Recambios;
Parque Ind. Rey Juan Carlos I - C/ Tramuntana, 7
Apdo. Correos 95 · Tel.: 96 179 48 68
46440 ALMUSSAFES (Valencia)
autolavado_laronda@hotmail.com

ESPECTACULOS PALMERO

gráficas machi
70 ANIVERSARI 1945-2015
GRÀCIES
per acompanyar-nos en la nostra trajectòria
T. 961 780 057 · almussafes · www.grafiquesmachi.com

col·laboracions...

Recuperant les danses processionals a Benifaió

En el col·lectiu Benifaió en Dansa estem contents. Pensem que, pel que fa a la tradició de les danses, el moment actual és bo, ja que anem pel camí de la seua recuperació. El paper de la falla la Verge ha sigut i és capital en la recuperació de la tradició de les danses en honor a Santa Bàrbara -la dansa- amb la qual col·laborem gustosament animant a la participació de veïns i forasters.

Cal destacar en este acte la introducció al començament de les danses del restaurat ball de la Jáquera de Benifaió. Enguany esperem complementar-lo al final amb el fandanguet específic de la mateixa peça i donar així singularitat a la tradició ja consolidada d'honrar Santa Bàrbara ballant les danses dins de cada cicle festiu estiuenc.

A més, hem retornat les danses a la festa del Corpus i a la festa cívica del 9 d'Octubre, i hem recuperat les danses a la processó de la festa del poble. L'ajuda desinteressada de grups de pobles veïns com el Quadre de Balls Populars d'Alginet, Els Bastonets d'Alginet, o d'altres d'indrets més allunyats de la nostra terra com la Colla de Gegants de Vinaròs, ha sigut clau en retornar el lluirament de la tradició a la processó, i també a la resta d'actes.

Amb això, hem sentit com el poble ha aplaudit les iniciatives dels balladors locals, que donen més lluirament a esdeveniments locals i processons, mantenint el sentit religiós, alhora que s'oferix espectacle i es realitza una tasca didàctica.

Però no podem quedar-nos ací. Cal consolidar la tradició, fer que les danses siguin assumides pel poble i que Benifaió les torne a sentir com seues.

calga incorporar nous elements i dansetes infantils per tal que eixos balladors menuts perpetuen unes tradicions que no hauríem d'haver deixat que es perderien mai i, al mateix temps, cal implicar altres col·lectius del poble en l'execució i manteniment de les danses, de manera que es puga integrar així la societat benifaionera en la tasca mampresa per part de grups folklòrics locals i forans.

Huit xics per a huit planxes: la restauració d'un ball peculiar de Benifaió

En eixe procés de tornar a ser conscients de la pròpia tradició, resulta fonamental indagar en la mateixa història del poble les peculiaritats que en matèria de dansa tenia Benifaió.

És per açò que ens plantejem la restauració d'una de les antigues danses benifaioneres que deixaren de fer-se al segle XIX: el ball o dansa de les Planxes, un ball que ens crida especialment l'atenció per la seua idiosincràsia. Generalment totes les altres que se citen als documents consultats podem trobar-les, amb variants, a tota la comarca, com ara el ball de Bastonets.

El ball de les Planxes, però, només el coneixem per referències documentals a Cullera i Benifaió, i al nostre poble amb característiques especials. En primer lloc es representava només amb planxes i prescindia dels bastons. A Cullera el seu ball de les Planxes era interpretat pels mateixos dansadors del ball de bastons.

A més a més a Benifaió el número de dansadors no era l'habitual, huit, sinó dotze. Açò presenta reptes i dificultats, però a l'hora ens encoratja a aconseguir que molt prompte a la processó de Santa Bàrbara reaparega esta singu-

lar tradició dels nostres avantpassats.

Amb esta quantitat, huit, ens sembla una bona xifra per a començar la restauració del ball, a la manera de les formacions de poblacions veïnes que, com Silla o Algemesí, sí que han conservat o restaurat balls del mateix estil. Després, amb il·lusió i ganes, el farem complet. El concepte de restauració, aplicat a danses o balls, fa referència a restaurar els elements que hagen estat perduts o alterats. Tal com faríem en un quadre o edifici. Esta tasca, si es vol fer ben feta, no està exempta de polèmiques, més quan són els elements perduts per sempre, i tal i com faria un bon restaurador d'art, precisa d'un acurat treball de documentació.

Amb quins elements comptem?

Gràcies al treball fet per Oretó Trescolí i Enric Olivares als arxius de la roberia teatral Casa Insa, on es reflectixen els lloguers de roba per a diferents festes i llocs, coneixem el número de dansaires abans esmentat i la característica més curiosa, l'ús exclusiu de planxes. També coneixem la indumentària, que bàsicament consistia, en paraules textuais dels arxius, en:

- Pantalón de punto
- Trusa de chulo
- Ropilla
- Capeta
- Fajas blancas
- Golas
- Gorras
- Plumas

Caldria consultar experts en indumentària per entendre estes denominacions, encara que tot indica que semblen vestits tipificats d'espanyols del segle XVII. En tot cas, planxes i indumentària són un capítol fàcilment solucionable amb l'entusiasme i el saber fer de molts dels amants del folklore a Benifaïó.

Pel que fa a la música, indubtablement interpretada per la dolçaina, es podria recórrer al repertori tradicional conservat en poblacions veïnes, a l'adaptació d'alguna melodia popular al poble o inclús a la composició d'una de nova. No ha d'estranyar-nos estes dos últimes opcions perquè era un procediment habitual quan estes dansetes estaven vives.

Pel que fa a la coreografia, caldria seguir la marcada per altres balls de bas tons o planxes conservats a la comarca, per cert de gran bellesa i plasticitat.

El passat dansador de Benifaïó

L'esmentada peculiaritat del ball de Planxes justifica situar-lo en primera posició per a la seua recuperació.

Però hi havia altres danses que els carrers del nostre poble han vist ballar-se en segles passats.

Per a conèixer les danses que es feien a Benifaïó, ens resulta fonamental el treball fet pels joves investigadors abans esmentats, Oretó Trescolí i Enric Olivares, del qual hem conegut alguna part gràcies a les publicacions fetes pels mateixos autors al llibre de festes d'anys passats. Trescolí i Olivares, dels mateixos arxius de Casa Insa de València abans anomenada, extraguen

ren la llista de danses que, segons este testimoni històric, es feien amb motiu de la processó a Santa Bàrbara de Benifaïó:

- Dansa del Torneig (els famosos Tornejants)
- Dansa dels Alcides o Porrots
- Dansa de la Planxa
- Dansa dels Cavallets
- Dansa dels Arquets

De totes elles destaquen potser per la seua freqüència d'aparició la dansa del Torneig. També volem destacar la dansa dels Porrots, que reapareix als anys 60 del segle XX, esta vegada ballada per colles de dansadors de Silla, que han mantingut la dansa ben viva fins a hui en la veïna població de l'Horta, a més de la dansa de les Planxes, per la seua ja destacada particularitat.

Cal donar un salt en el temps per a tornar a trobar dansetes processonals a Benifaïó. Als anys 80 es crea l'Escola Municipal de Danses, dirigida per Pilar Dauder. A la dècada següent, i per iniciativa d'un grup d'alumnes, decidixen incorporar la dansa de la Moma al seguici de la processó del Corpus Christi. Amb molt de comboi, i aplicant el tan valencià pensat i fet es confeccionen les indumentàries i s'assaja el ball, que s'incorpora a la processó entre la sorpresa i, per què no dir-ho, estranyesa dels assistents. La participació en el Corpus quedarà incorporada entre les activitats anuals de l'Escola de Danses, per la qual cosa perllonga la seua existència al poble durant uns anys. Segons la disponibilitat de balladors s'incorpora, ocasionalment, la dansa de la Carxofa, també pròpia del Corpus de la ciutat de València. També s'aconsegueix incorporar la dansa dels Nanos, per a la qual cosa l'Ajuntament adquireix un grup de 6 capgrossos necessaris per a executar la dansa.

Conclusió

Fins ara, hem sentit parlar sovint de la Muixeranga a la processó de la Mare de Déu de la Salut d'Algemesí o de la Moma al Corpus de la ciutat de València, amb les respectives peculiars vestidures, melodies i balls al so de tabal i dolçaina.

Aquest fenomen no és exclusiu d'Algemesí o de València, sinó que és un costum ibèric particularment arrelat a les nostres terres i que s'ha mantingut molt viu a la nostra capital i al nostre poble veí, però també a l'Alcúdia, Peníscola o Morella, i que era absolutament comú a altres indrets del territori valencià, inclòs Benifaïó, fins a finals del segle XIX o principis del XX.

A partir d'ara és molt possible que en breu també puguem presumir a Benifaïó d'una peculiaritat pròpia d'esta tradició comuna a tants pobles valencians.

Tant de bo als huit xics per a les huit planxes, pugen sumar-se tants altres voluntaris com calguen per redreçar de manera definitiva i continuada aquella tradició dansaire que, com tantes d'altres de la nostra cultura, acabaren sent amagades i oblidades sota la catifa del temps amb la granera dels canvis socials i polítics.

Benifaïó en Dansa queda a disposició de la societat benifaïonera per a donar suport a esta apassionant tasca de fer reviure les danses de processó i, amb elles, tota l'alegria de la nostra tradició com a poble.

Gent d'ací

Cròniques, vivències...hombres y mujeres

LOS CONSEJOS / "ELS CONSELLS"

Desde los albores de la civilización, la transmisión oral ha ocupado un lugar muy relevante en la historia, papel pionero en nuestra sociedad y del hombre que se relaciona y convive en ella, por la serie de enseñanzas y experiencias adquiridas que han contribuido al desarrollo y el avance social.

Ese concepto, experiencia o consejo obtenido, transmitido de padres a hijos, de maestros a alumnos, en ocasiones entre amigos o vecinos, que forma parte de la cultura popular, actualmente y de manera escueta, intentaremos recopilar una breve porción, acercándosela a ustedes.

El periodista A.C.R. opina: --Es un regalo la lectura. Posiblemente les agrade leer al romano Cicerón, porque entre sus obras más interesantes figuran las Epístolas, de temas variadísimos, extraordinario valor cultural, y de donde se desprenden enseñanzas viables en la actualidad.--

Nos cuenta Dña. Josefina Mari Chust: --La profesión enseña. A las mujeres yo las escuchaba con atención. Teníamos horas, y ellas me revelaban sentimientos y hechos íntimos. Cuando alguien tiene una pena u opresión en su corazón, descansa al contarlo a alguien en quien confía, por eso nunca les he defraudado y esas confesiones que silencio las guardo con sumo respeto.--

Referente a la MÚSICA: El músico y director del Coro Parroquial D. Enrique Moreno Ginés nos participa:--"La música es la melodía, el ritmo y la armonía combinados. Primero y principal es enseñarse solfeo; que es el adiestramiento para leer y entonar la notación musical; o sea, conocer y cantar los nombres de las notas de una composición musical ajustándose al compás. El solfeo es la base de la música. Para enseñárselo se puede ir al CEM, o con un profesor particular o individualmente buscar libros y aprendérselos. Hay quien toca de oído, enseñándose las posiciones, pero eso no es conveniente. Una vez sabes solfa puedes tocar lo que quieras e incluso cantar."--

Nos dice el músico y pintor Pascual Fort --"La música es matemática pura. Los alumnos que estudian música les van bien las Matemáticas"--

En relación a la CONVIVENCIA, FORMACIÓN Y EDUCACIÓN: Comenta Luis Botello Álvarez: ---Educar etimológicamente proviene del latín educare = guiar. Educar consiste en perfeccionar las facultades físicas, intelectuales y morales de una persona.-- (Luis recuer-

da)--En la época de mi adolescencia quería tener un Vespino como otros chicos de su edad, y mis padres nos decían: "Todo lo que podamos os lo daremos a ti y a tu hermano en vida". Y su legado fue la formación y la cultura que nos proporcionaron. Mi madre trabajaba en el comedor de la escuela, e introdujo una dieta variada y equilibrada, con platos que no eran corrientes en esta zona (como la pasta, legumbres,...) Mi padre trabajando y dando clases hasta altas horas de la noche.

Hay personas que sin tener estudios son pedagogos natos, porque educan, forman en valores, enseñan a sus hijos a comportarse, y se preocupan por su formación. Deberíamos recuperar ciertos hábitos como cuando cada vecina limpiaba el espacio de calle lindante a la fachada de su casa, e incluso a veces el de su vecina si aquella no podía. Los niños y niñas jugaban en la calle, en las plazas; las personas se saludaban, conversaban, se ayudaban, generando una relación y convivencia satisfactoria y agradable---

Unos profesores amigos han dado su opinión sobre la influencia que han ejercido sobre nosotros los consejos, vivencias y enseñanzas, que hemos recibido de las personas de nuestro entorno, sobre todo padres y maestros, que ha servido para modularnos y forjar nuestra personalidad.

Quién no recuerda la forma de actuar de sus padres, sus frases tan oportunas y repetidas con refranes y consejos incluidos. Con el tiempo todo deja huella en nosotros y va modulando nuestro carácter. Igualmente los maestros han influido en nuestra formación. Han actuado a la vez como educadores, padres y amigos. De sus consejos hemos aprendido a respetar la Naturaleza, respetarnos mutuamente, tener confianza en sí mismo, ... y tantos y tantos consejos más.

De todo lo que podemos recordar, quizás sea su ejemplo más que las palabras, el que ha influido en nosotros y más ha contribuido a forjar nuestra personalidad.

Algunos consejos que seguramente recordamos: --Respetar a los mayores y recordar sus consejos. -- Mejor que hablar es escuchar. -- Una buena imagen abre muchas puertas. --Sé educado y correcto al hablar, emplea el vocabulario y tono adecuado. --Respetar siempre a tus padres. -- Prepara tus trabajos como si participaras en un concurso. -- No es más aseado el que más limpia, sino el que menos ensucia.-- Guarda el orden y el orden te guardará.

El professor D. Joan Vicent Rovira Clos, recomana als estudiants:--"Si la teua feina és estudiar, t'aportará beneficis traure bones notes, perquè seràs més feliç i estaràs més preparat per afrontar el

futur que t'espera.

En plena època d'exàmens, cal que t'organitzes i conegues algunes claus per optimitzar la teua dedicació als estudis. Ací tens unes propostes per a guanyar temps, aprofitar-lo millor i aconseguir ser un alumne excel·lent:

-Trau partit del teu temps lliure i estudia, o acaba aquells compromisos que més tard et permetran preparar els exàmens. No et passes les hores xatejant amb els amics o companys.

-Utilitza una agenda per organitzar i programar anticipadament les teues activitats, així evitaràs la pèrdua de temps i energia.

-Buscat un lloc d'estudi on no tingues elements que et distraïen, com la televisió, l'ordinador, etc., i deixa el mòbil en una altra habitació i sense veu o apagat. Posat música relaxant i concentrat en el teu treball.

- Sigues ordenat/da. Separa bé les matèries i els continguts. Si el teu escriptori és un caos, tindràs més dificultats per trobar i absorbir els continguts amb la conseqüent pèrdua de temps i disminuirà la teua efectivitat com a estudiant.

-- Marca't un període per estudiar i compleix-lo. Imposa't un parell d'hores diàries dedicades a l'estudi i esforça't i porta-ho a cap. Pots fer-ho pausadament, però amb voluntat i consciència ho aconseguiràs i això es reflectirà positivament en el teu rendiment.

-- És important per aclarir la ment, desconnectar i recuperar forces per afrontar l'estudi, per això és convenient que intercaleu un temps dedicat a fer exercici o altra activitat.

-- Evita l'acumulació de feina; el refrany "El que pugues fer avui no ho deixes per a demà" té molt de sentit. Val més anar enlestint la feina i repartir els esforços. Esquivaràs l'estrès i milloraràs el teu rendiment.

-- Planteja't objectius a curt termini, pensa en quins objectius vols assolir hui, o com a molt aquesta setmana. El fet de complir-los t'estimularà i t'ajudarà a enlestir-ne d'altres. Si mires molt lluny tindràs tendència a estressar-te.

-- Identifica els continguts primordials: Comença per estudiar aquells temes que siguen més fonamentals i que tinguen més probabilitats d'aparèixer en un examen. No perdes el temps en continguts secundaris.

-- Potser hi ha coses que no et queden clares, perquè les han escrit ràpid, o simplement no has entès bé, en eixe cas acudeix en primer lloc, si és possible, al teu professor /a, qui és el que millor et pot ajudar; si no pots, busca alternatives als teus apunts. Contrasta allò que estàs estudiant amb fonts fiables d'Internet o senzillament amb un company de classe.

--- BONA SORT!!!

Referente al DEPORTE: --- El entrenador de tenis Javier Piles (ATP COACH), quien ha sido galardonado con la medalla de bronce al Mérito Deportivo de España por el CSD. EXP 724; y además, ha permanecido 15 años junto a David Ferrer (N 3 ATP) consiguiendo 21 torneos ATP y 3 copas Davis; 1 año junto a Roberto Bautista (N 16 ATP). Nos presta su acertada experiencia:

---"En los inicios de nuestro hijo/a como deportista, los padres debemos estar muy cerca, porque nuestro apoyo y reconocimiento son muy importantes. Hemos de felicitarle las victorias pero sin darles demasiada importancia y lo mismo cuando se trate de derrotas y sobre todo que no nos afecte demasiado a nosotros, porque en ese caso demostraríamos errores en cuanto a su educación y crecimiento deportivo, que le afectarían notablemente.

Debemos fijarnos que esté siempre o en la medida de lo posible rodeado de gente y compañeros que aporten energía positiva y sepan remar en la misma dirección, porque en caso contrario pronto vendrán dudas y ciertos problemas en la formación deportiva de nuestro hijo/a.

En muchas ocasiones habremos de sacrificar otros planes previstos, para poder aparecer en sus entrenamientos y partidos generalmente de fin de semana, demostrándole lo mucho que él/ella nos importa y lo que realiza.

....Cuando empiece a destacar, parece que todo se profesionaliza mucho más, ya que aumentan los días y horas de entrenamiento y empezamos a pensar si estaremos enfocando bien o no el destino de nuestro hijo/a.

Por mi parte no hay nada más gratificante que ser reconocido como deportista de élite tanto a nivel nacional como internacional. Toda esta experiencia deportiva que él/ella vaya adquiriendo la podrá enfocar en diferentes aspectos y problemas que vayan surgiendo durante su vida, ya que en el deporte de competición, va todo tan rápido que no tienes tiempo para tomar decisiones y tienen que ser acertadas para poder destacar.

El atleta de 45 años, Ángel Lloret Artola, que es campeón provincial y autonómico sobresaliendo en salto de longitud; y subcampeón de España "en categoría cadete" en 1986 (representando a la Comunidad Valenciana en TVE "Objetivo 92"). En la categoría de veteranos, ha sido galardonado varias veces como campeón autonómico en salto de longitud y triple salto. En 2013 participó en el campeonato de Europa de pista cubierta de veteranos celebrado en San Sebastián. En 2014, quedó campeón de España de Clubes de 2ª División; subcampeón de España individual en pista cubierta y en salto de longitud. En el campeonato de España al aire libre de veteranos de Alcobendas- días 26/27/28 de junio de 2015), obtuvo la cuarta posición, a 9 cm. de la medalla de bronce. Y en agosto del corriente

año rivalizará en el campeonato mundial de Lyon (Francia). Este atleta que posee una trayectoria de 31 años practicando atletismo, aconseja a los jóvenes: --"El atletismo es un deporte muy ameno, por la gran variedad de especialidades que incluye, y se celebra en una pista de atletismo, tanto saltos, lanzamientos, y todo tipo de carreras sean en liso o con obstáculos. Es un deporte muy natural, ya que por medio de los entrenamientos diarios, desarrollamos las habilidades y aptitudes que cada uno posee para saltar, correr, hacer lanzamientos. La recompensa que te brinda son los progresos que obtienes por medio del esfuerzo y esa gran satisfacción que consigues a medida que vas proponiéndote unas metas acordes a tus condiciones físicas y como vas superando tus propias marcas. En la Comunidad Valenciana cada vez se construyen más pistas de atletismo y se crean más clubes de esta especialidad, facilitándonos su práctica y ofreciéndonos su apoyo."

Referente a VARIOS TEMAS nos dan a conocer nuestros vecinos:

--La paciencia es el remedio para muchas situaciones. Ten paciencia, dale tiempo a la vida; nunca se sabe lo que ella te tiene reservado.---

--Se pueden comprar cosas, pero existen otras que nunca podrán ser compradas. --Odiar es malgastar en balde la energía.

-- A una persona se conoce por su vivir. Somos el producto de nuestra historia.--- Tienes que hacer lo que puedas con lo que la vida te ofrece.

--Somos libres cuando actuamos conforme a nuestra voluntad, y a su vez somos responsables de nuestros actos.---

--No hay nadie más ciego que quien no quiere ver; ni más sordo que quien no quiere oír; ni más ignorante que quien por mucho que se le insista no quiere saber/aprender. Valoramos aquello que nos pueda orientar.---

-- Sabemos cuanto apreciamos las cosas cuando tememos perderlas---

--Quien desmerece, desprecia e insulta a los demás, habla mal de sí mismo.---

-- No debemos hostigar, ni meternos con los demás. Sé amigo de tus amigos. Elige los amigos que vayan contigo. Respeta y trata bien a las personas.---

--Cada uno es como es, y no podemos obligar a nadie a que haga las cosas y reaccione del modo o la manera que a nosotros nos gusta, porque esa diferencia de obrar es algo intrínseco de la personalidad de cada uno.

-- La frustración perturba nuestra vida y no nos deja disfrutar. Buscamos responsables. Pero si alguna vez ella se nos apodera, es mejor detenernos a pensar; porque posiblemente la solución esté delante de nosotros.

-- Lo bueno de los años es que curan, sanan heridas.---

Decía Adelina Machi Domingo:--"La prudencia y la humildad son muy importantes en la vida. Cuando no estemos seguros, pensemos tres veces las cosas antes de actuar. Ella fomentaba el ser caritativo, hasta el extremo de cuando se encontró en invierno a una mujer pobre con un niño en brazos pidiendo limosna, se quitó su abrigo y se lo dio"---

Francisca, madre de Rosa Mª Vanaclocha, aconsejaba:--"Hay que amamantar al recién nacido, porque los niños que maman crecen mejor, enferman menos y quieren más a las madres, por ese contacto, ese roce, esas miradas... Solamente por el olor ya las conocen."

Un vecino les decía a sus hijos refiriéndose a la familia: --Qué sería de nosotros si no nos juntásemos, los que estamos aquí alrededor de la mesa.

También nos dice María Alexandre Fernández: --"La familia és el cimient del mundo. De la familia nace el verdadero amor, el verdadero querer y el verdadero perdón. No es más feliz quien más tiene, sino el que se conforma con lo que tiene. Viu i deixa viure. Fes bé i no fases mal i altre sermó no cal. El món és món i ha d'haure de tot. Els pecats dels pares els paguen els fills. La llengua és molt castigada. A un ferro ardent s'agarra el necessitat."---

-- Qui està al mig és qui se'n porta totes les bufetades. Fa més qui vol que qui pot. En els moments difícils i l'adversitat hem de estar al peu del canó. Quan estigues apurat, busca al tio Manyes i prompte ho resoldràs"(Juanjo G. M.)---

--Els fills, són personetes, el futur de l'endemà---

--Com el compte del pastor i el sagal; "el qui furta li furtaran el que ha furtat, i mai això li farà profit." (Antonia Garcés.)---

--Tu vés i treballa a on vulgues, però a dormir a casa. No deixes les sendes velles per les novelles. Val més aplegar tard que mai aplegar. Amics els diïs, germans les mans, parents les dents..--(Paquita Aranda y Cristina Tarín)---

--Per molt gran càrrec que ocupes, que els fums no t'apugen mai al cap. Valora, considera, respecta sempre als altres i no penses mai que eres més que ells, sinó com a molt igual".---

Desde este espacio cultural, agradecemos la colaboración de todas las personas que nos han facilitado su experiencia y consejos; también mostramos gratitud a nuestros queridos lectores que nos siguen con asiduidad, y que para nosotros son muy importantes.

Grup d'Artistes Voluntaris

Amb ells, l'espectacle està assegurat...

De nou enguany els nostres majors i pensionistes tornaran a viure una gran nit amb l'actuació del Grup de voluntaris que amb molt de treball han preparat el fi de festa la nit del 16 d'agost.

Vore l'espectacle no ha de quedar sols en la llum d'un escenari, els aplaudiments d'un públic entregat o el somriure dels familiars d'estos artistes que han donat tot per una nit.

Vore este espectacle ha de ser també valorar una gran feina, una dedicació incansable de molts dies, setmanes inclòs, que baix les ordres de Juan Tortosa i la gran artista Maria José Doria i el seu pare Rafa Doria fan que junt a tots els majors voluntaris, veïns i veïnes del nostre poble, puguem disfrutar d'una gran nit.

Un aplaudiment per l'espectacle però l'aplaudiment més gran pel treball, la dedicació i l'esforç. S'ha de reconèixer que gràcies a este grup la nit del 19 d'agost serà més que una nit de festes, serà la gran nit dels nostres majors.

La familia es el corazón de la sociedad, es la base de la vida humana.

La palabra "Familia" suena bien, evoca raíces, cercanía, afecto y protección.

Los conflictos y desengaños familiares, cuando suceden, son los que más duelen, porque agreden un espacio que llevamos muy adentro. En época de crisis económica y también cuando aparece el fracaso en las nuevas relaciones, en definitiva en cualquier fracaso, la familia se convierte en el colchón

La Familia

Maribel Marqués.

que siempre suaviza la caída.

Por lo general, la familia, es una puerta abierta para todas las situaciones de nuestra vida. La familia con sus luces y sus sombras, es el nido con el que venimos a la vida y con el que aprendemos a volar. En ella, recibimos la nutrición del alimento y también de los valores. Aprendimos a balbucear nuestras primeras palabras y a dar nuestros primeros pasos. Desde ese pequeño espacio familiar, fuimos descubriendo nuevos mundos de relaciones y amistades. La familia debe estar siempre bien contemplada, debe de ser lugar de aceptación y diálogo, en definitiva, espacio de educación y formación, y por ello corresponde a los padres acompañar a los hijos en el proceso de su evolución y desarrollo.

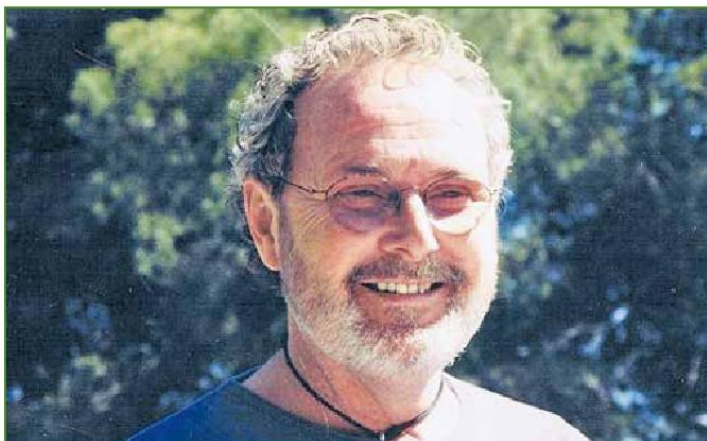
Está es la gran labor de la familia: Educar, formar, llevar a los hijos a la madurez de cara a la sociedad. Hacer de ellos hombres y mujeres responsables, en realidad es una tarea difícil y complicada. Pero en definitiva, la familia es el gran tesoro que Dios nos da y que hay que saber disfrutarla. Así que VIVA LA FAMILIA que es el mejor regalo del mundo.

Deseo a nuestro párroco Don Félix, a la Señora Alcadesa, a la corporación municipal y en definitiva, a todo el pueblo en general, unas felices fiestas en honor a nuestra patrona Santa Bárbara

Rafa "el de les cortines", l'art fet persona

Qui no el recorda?, qui no parla d'ell encara que han passat més d'11 anys des de que no està entre nosaltres?, qui no te a la ment els seus "shows" improvisat a la llum d'unes peretes en l'escenari del carrer Espartero?. Segur que tots els que esteu llegint este article heu conegut a Rafa Martínez Bisbal, més conegut com a Rafa "el de les cortines", o potser que per edat no el recordeu però si heu sentit parlar d'ell.

És més que merescut que el Llibre de Festes recorde a aquelles persones que, en vida o ja molt lluny, hagen aportat alguna cosa bona al poble, hagen contribuït a fer de la nostra societat una societat millor, des de qualsevol punt de vista. El punt de vista d'este any es centra en l'art, l'enginy, la creativitat i el don de gent de Rafa.

Hui en dia la seua germana Suni i les seues filles Anna i Blanca són el millor testimoni per recordar-mos com era Rafa, la seua faceta de carrer i la seua faceta de portes cap a dins. Rafa era el mateix dins i fora de casa, era una persona extraordinària, única, irrepetible, el seu objectiu amb problemes o sense problemes era fer la vida agradable a tot aquell que estava prop d'ell.

Suni recorda moments d'un Rafa que com a fill tenia actituds fora del

normal. Ella recorda que durant la malaltia de son pare, Rafa es va arremangar els braços amb força, mai havia vist cuidar i mimar a un pare de la forma que ell ho va fer. Era únic.

Rafa va formar una família amb companyia de Mª José i tingueren dos filles: Anna i Blanca, de les quals es va fer càrrec quant faltà la seua dona. Entre les dos reflexen el seu caràcter artístic, la seua simpatia, espontaneïtat i don de gent a més d'un control de les situacions. Les

dos coincidixen quan parlen de son pare en dir que Rafa era molt més que un pare, més que un germà o un fill, era amic de tots, es rodejava de gent de diverses formes de pensar i amb tots congeniava, això el feia gran com a persona.

Rafa era l'espectacle en la seua més pura essència. La seua presència era fortament aplaudida al Cor, a les danses, al teatre com actor de primera fila a les representacions que feia a la comissió Falla Arturo Mas (com ara junt a Pepita Boluda en la foto adjunta a este reportatge).

Ell va ser pioner a l'hora de posar en marxa el teatre solidari a Benifaïó, treballar amb valentia una obra i destinar la recaptació als discapacitats.

Les festes del carrer Espartero eren les festes on Rafa exercia la

seua vena d'art única i irreplicable, amb els de casa, els de dins, amb la gent que s'havia criat.

Molt més es podia dir d'este artiste benifaioner, tantes i tantes anècdotes que donarien per a escriure un llibre complet.

La nostra intenció ha sigut simplement recordar a Rafa, fer memòria de que les persones grans sempre seran grans en el record de tots els que els han conegut.

Com diuen les seues filles: "Hem après del nostre pare a gaudir de l'amistat i la família. Ha sigut el millor exemple a seguir".

S'en va anar massa jove, al 2004 amb tants sols 56 anys, però amb una vida intensa i amb un bon grapat d'amics que sempre el nomenen.

Per sempre en el record de tots, l'art de Rafa "el de les cortines".

Pablo Fernández

comptem un conte

José García Perpiñá

GUSANITO Y HORMIGUITA

Por la orilla del lago azul, discurre un senderito bordeado de altas hierbas. Es una vía de paso muy accidentada. Esta tarde de verano, se pasea despreocupado Gusanito, cuando, de repente, se encuentra frente a frente con Hormiguita, y, entre ellos, entablan este diálogo.

¿A dónde vas tan cargada con ese enorme grano de trigo sobre tu cabeza? Preguntó Gusanito a Hormiguita.

-Voy a llevarlo al hormiguero, mi casa. Las hormiguitas trabajamos mucho durante el verano, y, con nuestro trabajo, llenamos nuestra despensa de granos, semillas, migajas de pan y pedacitos de verdura.

Cuando el invierno cubre la pradera con su manto de nieve blanca y arroja el viento frío, las hormiguitas cerramos la puerta del hormiguero y allí, calentitas, a salvo de los depredadores, nos alimentamos con la comida que hemos guardado en la despensa en el verano.

Durante el día, en su sala de estar, las humildes hormiguitas hacen cabecita contando. Los papás pasan el rato con el bricolaje en el taller y los pequeños escuchan embaucados los cuentos de hadas que les narran sus abuelos.

Algunas tardes, nos visitan nuestras vecinas: las topillos, lombrices, misarajas y sanguijuelas. Con ellos organizamos merendolas muy divertidas. Luego formamos corrillos. Unos leen el periódico, otros ven la televisión y, el resto, se distrae con los juegos de ajedrez, oca o parchís. Nos lo pasamos bomba.

¿Y tú adónde vas? Preguntó Hormiguita a Gusanito. A cuya pregunta, éste contestó: Voy al bosque vecino. Todos los animalitos que viven allí son mis amigos. Tenemos un casino, pero yo no lo visito, porque siempre está lleno de humo y los ahumitos que lo ocupan, se pasan el día criticando al gobierno. Yo prefiero jugar al aire libre, bajo el sol radiante y el aire fresco de invierno. Ver como revolotean los gorriones y las águilas y hablarle en el lago azul. Las más viejecitas juegan a la pteanca. Los jóvenes llenan su afición en las carreras pedestres. Son apasionantes. Compiten conejos, liebres, grillos, tortugas, caracoles, saltamontes, sapos, ranas y otros animalitos aficionados a este deporte.

Con mucho gusto lo haría, contesta Gusanito, pero vive tan lejos de aquí... Más... a propósito, el día 30 de Noviembre es su cumpleaños, lo podéis felicitar.

¡Disculpando! Convocaré a todos los animalitos del bosque y le enlazarémos nuestra más calurosa felicitación con un SMS o por internet.

¡Ahur! Contesta Gusanito.

¡MUCHAS FELICIDADES, Carla, de parte de tus amiguitos del bosque!!!

También te felicitamos con toda nuestra cariño tus bisabuelos María y Pepe. En Benifaió a 30 de Noviembre de 2014.

VI concurs literari escolar

LOS LIBROS

Me gustan los libros
porque en ellos puedo leer
historias que a nosotros
nos hacen en personajes creer.
Puedo jugar con Peter Pan
en el Pais de Nunca Jamás,
con Campanilla comer mazapán
y volar, no te digo más.
Con las princesas bailar
mientras los músicos de Bremen
canciones no paran de tocar
y las hadas vienen en un
santiamén.
Dragones, ogros y piratas,
flautistas que se llevan las ratas,
y sus finales felices
donde todos comen perdices.

Oreto Ferrando Marín
3r A CEIP SANTA BÁRBARA

EL LIBRO MÁGICO

Todo es posible cuando abres un libro.
El lunes eres astrólogo,
y el martes, paleontólogo.
Todo es posible cuando
dejas volar la imaginación.
El miércoles eres biólogo,
y el jueves, geólogo.
No hacen falta trenes, barcos,
aviones, ni cohetes.
El viernes viajas a la China,
y el sábado, a la luna.
Historias inimaginables,
dibujos increíbles y
aventuras imposibles si el libro...
Es tu amigo
Un domingo

Pol Antich Mínguez
3r A CEIP SANTA BÁRBARA

EL SISTEMA SOLAR

Me gusta el sistema solar
con sus planetas
suspendidos como cometas.
Bien alineados
como buenos soldados,
espectáculo de colores,
demuestran sus valores.
Marte es muy pequeñito,
planeta rojo lo llaman
porque al verlo desde lejos
su color le delata.

Mercurio y Venus están cerca del Sol,
no puede haber vida allí,
pues hace mucho calor.
Júpiter es el mayor del sistema solar,
Urano y Neptuno los que más lejos están.
Finalmente la Tierra con un
satélite pequeñito y jugueteón
llamado Luna que pasea alrededor.
Es el que más me gusta porque
es el planeta donde vivo yo.

Jorge Carretero Navarro
6é CRISTO REY

LA MEUA GERMANA

Aroa és la meua germana,
encara és un poc penana
Poc a poc es fa major.
Ara que ve el calor
ja no es quedarem al menjador
per a les dos, un gran honor!
Aquest estiu l'ensenye a nadar,
per a que no es puga ofegar.
Cada dia la vull més,
perquè la millor ella és.
De vegades fa parlar,
pero així itot jo la faig canviar.
Sóm les germanes Iniesta,
les dos juntes fem festa

Laia Iniesta Montner
3r B CEIP TRULLÀS

UN D'EIXOS DIES

Hui és un d'eixos dies
amb més ombres que clarors.
Hui és un d'eixos dies
amb més grisos que blavors.
Al meu cap acudixen
batalletes, històries i records.
Al meu cor es barregen
l'alegria, la nostàlgia i l'emoció.
Tot per culpa d'una dona
d'una bellíssima persona.
Cóm trobe a faltar la Mare eixos
dies,
amb més ombres que clarors,
amb més grisos que blavors!
Hui és un d'eixos dies...

Irene Valverde Blasco
1r ESO CRISTO REY

LA PASQUA

La pasqua és bonica
perquè és al mes d'abril
al camp envole la milotxa
i trobe flors de color mil.
Al peu de la muntanya
em menje la mona
mentre ma mare m'ensenya
a jugar amb una pilota de goma.
Abans de fer-se de nit
me'n vaig cap a casa
i abans de posar-me al llit
em faig un xocolata a la tassa.

Lucia LLácer Cuadros
3r A CEIP TRULLÀS

AMOR SIN SUEÑO

Así como en un espejo
me reflejo en tu amistad,
ya que todo lo que te doy,
yú, de algún modo me das.
Yo te entrego comprensión
y tu mirada me acaricia
si te regalo buen humor,
tú me premias con tu risa.
Así, com en un espejo,
de tus ojos yo recibo
la ternura con que sueño
de mi vida eres tú dueño.

Mar Satorres Blay
4r ESO CRISTO REY

A PER TOTES

Benvinguts al gran viatge.
Posem rumb cap a l'alegria,
fem ràpid l'equipatge
que el sol és el nostre guia.
Anem fins el fi del món.
Hem de tindre coratge.
Agafem fort el timó
per vencer el mal oratge.
Hem de trobar l'alegria
que habita en tots els cors.
Amics, anem a per totes!
recordeu, no tingueu por.

Joan Marzal Hernández
5é CRISTO REY

els nostres poetes locals

Luz de un nuevo día

Como perfume del lenguaje
El júbilo de la brisa
Que aviva por donde pasa
El incipiente oleaje,
La sonrisa más bella,
La mirada esquiva
Pétalos bailan en su paraje.

Como todo descubre la luz
De forma inmaculada
Desde la montaña más alta
El colorido del patio andaluz
La calesa engalanada
El brillo del agua que escapa
Al oasis a contraluz.

Como suenan las campanas
De rítmico tintineo
Presagio de lento paseo
Y largas escapadas.
Notas que encuentran el sueño
Acoplan cada uno en su nido
Al rendirse sus miradas

Como baja desde el cielo
En forma que le place
Unas asusta y otras dulce
No siempre acaricia el suelo
Guiños a tierra mar y aire
En busca de su cómplice
Hasta encontrar su consuelo

Como vuelo de cometa
Fugaz como lo bueno
Te dejas ver de soslayo
Indiferente a la saeta
Marcando cada paso
Tanto lento como acelerado
Corto anhelo de atleta

Como la brisa mece los recuerdos
La luz invita al día
El aire repleto de sonidos
De la fuente agua y vida
¿Volverán aquellos tiempos?

Alfredo Mompó Pérez

Llegamos a este bendito pueblo un 25 de abril,
veníamos ilusionados, era nuestro porvenir.
Que bonito este pueblo, me lo pareció a mí,
pues veníamos de un poblado para trabajar aquí,
una abuelita, dos niñas y un pájaro cantarín.
Era todo muy extraño, pero hermoso a la vez,
ya que de Murcia somos, a la que no olvidaré.
Alguien me dijo un día, si no estás a gusto aquí,
a tu tierra te puedes ir. Y yo con mucha elegancia
le pude decir, "...tengo dos madres del cielo,
una Fuensantica allí y una Geperudeta aquí.
Haber quien puede gozar
de una gran grandeza así".

Rosi

Las palomas de nuestro palomar

Se me fueron las palomas
de mi lindo palomar
quedando triste y muy solo
aquel viejo palomar

Las palomas ya volaron
formaron su palomar
y con sus nuevos pichones
al viejo visitarán.

Pal viejo será de orgullo
lleno de satisfacción
y con sus ojos llorosos
les dará la bendición.

Y así pasarán los años
por ley de la humanidad
y aquellos viejos palomos
que formaron aquel nido
pasarán como recuerdo
a ese mundo del olvido.

Y antes de ponerle fin
a este bonito poema
yo debo coronar
a la más linda poesía.

Que por ser fundadora
le llaman la doña Lola
ella fue protagonista
trabajando noche y día.

Levantando el palomar
de las bonitas palomas
que levantaron las alas
volando, volando van
sin olvidar a los viejos
que muy solos se quedaron
en el viejo palomar.

José Manent Pérez

els nostres poetes locals

La rosa més bella

Embelesado al ver en mi jardín
a su más bella rosa que me hace pensar
en el perfume y belleza que hay en ti,
embriagado con ello mis sentidos sin cesar.

El amor que siento por ti ha florecido
en el jardín de mi pecho apasionadamente
Eres la mujer que más he querido
y querré. Rosita eternamente.

Recuerdo aquel imborrable día
así como el instante en que te conocí,
el más importante de mi vida
y el máspreciado para mí.

Brotó en mi pecho la ilusión
con sólo ver como con tus amigas paseabas,
sin darme cuenta que con ello mi corazón
en las redes de tu hermosura te lo quedabas.

En muchas mujeres el resplandor yo ví
así como el destello de las estrellas y la luna,
pero el esplendor divino que tenías en tí
jamás había visto ya en ninguna.

Con tus preciosos ojos me miraste
y quedé para siempre preso en su mirar.
Aunque eras entonces muy joven ya supe
que sólo a ti te podría yo amar.

Hechizado por la hermosura me acerqué cautivado a ti.
Más bonita que ninguna tu figura
de entre todas eras para mí.

De tus rojos labios salió miel
que con su dulzura me llenaste de ilusión
aflorando tu amor en mi piel
aprisionando mi ansioso corazón.

Pasaron los años con premura
y has engarzado en muchos corazones
las perlas de tu belleza y hermosura
como joyas en un collar de ilusiones.

Llenaste mi pecho de ilusión con tu querer
Hace mucho tiempo atrás
y hoy convertida ya en mujer
cada vez te deseo y te quiero más.

Con el mismo afán y frenesí
que liba la abejita la miel diariamente,
busco afanoso ya en tí
la miel de tus labios constantemente.

Si no fuera mío tu amor
de pena perdería la razón.
eres la rosa que en mi interior
exhala su perfume en mi corazón

Rafael Añó

els nostres poetes locals

El gran conversador y su musa

Era un gran conversador,
de la pluma, un sibarita,
los principios y el honor
el diapasón de su vida
bueno y sin acrimonia,
docto en el arte de hablar,
se volvió parco un buen día,
diestro en armas de ironía
cauto y algo sibilino
recogió el guante al destino,
y dejó de procrastinar,
mirando a su Torre Muza,
donde aprendió a pensar;

Aguantando estoicamente
la obsolescencia servida,
en su espada de Damocles
Anacreonte con su lira,
¿Serependia al Wellington
o draconiana decisión,?
...dejó su vida anodina
y hedonista resultó,
mas, su lengua transformó
vernáculo por viperina,...
Viajaba y filosofaba
El Gran Corso de la lira
y decidiendo regresar
El Peripatético a Estagira,

de aquel campo de su abuelo,
no se volvió a separar.
Amaba tanto la vida
cual "Mario Caravadossi"
aunque el tiempo no le espere,
y se armó de tanto valor
en su "E lucevan le stelle",
que con fuerza impetuosa
Quevediana y Gongorina,
volvió a coger su "Tizona"
y en plumín de oro escribía:

"... A las afueras del pueblo
querido, Benifaió,
está el campo de mi abuelo
Don Pasqual Ròsa, "el puntós",
tiene una casa de hierro
un gran álamo, un manzano,
justo enfrente está mi Torre...."
Canas al tiempo pintaba,
y en su inexorable paso,

viendo las fuerzas menguar,
a su Torre se aclamaba:
- " Parvas son mis ilusiones
desde que un galeno cruel,
con lenguaje almibarado
dijo en tono refinado
que mi barco había varado
y pronto un pecio seré,
yo negando la mayor
mis vestiduras rasgué"
¿Cómo pudo insinuar
que con el paso del tiempo
llegase yo, a olvidar
de quién soy y dónde vengo?
la Torre le contestó:
"¡Déjate de vericuetos
Hortensius de Cicerón!
siendo el Arzak de las letras
rechazaste un buen sillón
de la Real Academia,
¿No tenía parangón

u humilde vida bohemia?
¡Oscar Wilde de la ilusión!
¿Que la Torre de la plaza
no te ha sabido escuchar,
ahora vienes al campo
harto de tanta ciudad?"-
- "¡Ya sabes que eres mi Mussa!
Torre bonita de L'Horta ,
tú, mi Venus presumida,
¿A la fragua de Vulcano
vienes a poner más ira?
me retiro al Aventino...
¡Da fuerzas a este cristiano
que te implora de rodillas!"-
La Torre, alzó su manto
con taumatúrgico ademán,
y se encontro en plena paz.
... A las afueras del pueblo
querido, Benifaió
está el campo de mi abuelo,
Don Pasqual Ròsa "el puntós"...
-"¡Quién habrá escrito este libro?"-
Y así el gran conversador
bajo el álamo, leía,
escuchó "el canto del cisne"
y su periplo concluía.

Nani R. H.

Robert V. Falcó

Y correteé por el lecho del barranco, oía unas voces lejanas, son voces de personas adultas. Llevo puestas en mis pies aquellas albarcas todo terreno.

El agua pura y cristalina

va deslizándose serpenteando, hace calor es media mañana. Es pleno verano y por aquellos campos colindantes hay mucho ajetreo trabajando las tierras. Yo estoy un poco alejado de mi casa, aquellas escapadas en solitario que tanto me gustaban. Observo, es lo que más me distrae. El agua que me salpica al caminar me refresca, y llego al punto de donde oía aquellas voces.

Es la primera vez que me adentro por aquel lecho del barranco, todo es diferente para mí, y de repente a mi izquierda veo allí al lado de la mota del barranco elevada aquella casona ya desaparecida hace años.

Nunca me había desplazado tan lejos de mi casa. Miedo no tenía, solo me preocupaba el llegar tarde a la comida del mediodía. Aquellas comidas, toda la familia allí sentada en la mesa, la botella de cristal con el agua fresca y su refresco de "letines".

Ver llegar a mi padre con su bicicleta inseparable con su sombrero de paja, todo sudoroso y en entrar la bici al pequeño corral donde tenía el colgador para ella.

Aquello era lo que no quería perderme. Salí fuera del barranco por aquellos terraplenes cogiéndome con fuerza a aquellas hierbas altas y fuertes (la dista) que hay en los lindares. Y me encontré enfrente de mí a toda una familia haciendo sus trabajos cotidianos. Me conocían, yo a ellos no, un matrimonio con sus tres hijos, la mujer estaba lavando la ropa al lado de la casa, tiene un pozo y saca agua con el cubo de hojalata, tiene como sombra un enorme "parral", va depositando el agua en una pila lavadero que tiene a su derecha, dos cuerdas atadas a dos simples cañas del barranco le sirven como tendedero.

Me doy cuenta que la parte frontal de la casa está pintada de azul oscuro, me parece enorme comparada con la que yo nací y vivo con mi familia, la puerta de entrada es de madera poco trabajada y pintada de rojo oscuro, tirando a color amoratado, enfrente de la casa ya en la mota del barranco hay dos enormes chopos, variedad de álamo negro que tiene corteza grisácea o rugosa, hojas ovales y ramas poco separadas del eje del tronco.

Aquellos enormes árboles le dan todo el día sombra a la casa. Detrás

Barranc del Tramusser (1948)

se encuentra el establo, me doy cuenta que el cabeza de familia está muy atareado dando de comer a los animales, que allí están frescos y tranquilos.

Son las vacaciones del verano, las escuelas están cerradas y todos están alegres "vacaciones de verano a jugar y disfrutar de la juventud que tienen los chavalines.

Los hijos del matrimonio que viven el veraneo escolar salen de la casa desnudos, y yo ya sé lo que van hacer, a tomar el baño de la mañana allí en las aguas puras y cristalinas que discurren por el lecho del barranco, sin pensarlo yo me uno a ellos, jugueteamos con el agua, sus padres nos contemplan con una sonrisa. Saben que allí estamos frescos y no hay ningún peligro, el agua solamente nos llega a la rodilla. Aquellos momentos nunca se me olvidaron, y pensé, a mí me gustaría vivir en un sitio como este. Poco sabía yo entonces del peligro que había en algunas ocasiones, cuando los temporales de invierno se alargaban y las aguas se desbordaban por el barranco.

Yo presencié dos riadas y me acorde de aquella familia. Menos mal que hacía ya años que en aquella casa ya no vivía nadie.

Y pasaron muchos años, soy una persona de más de 70 años, paseó con mi mujer y sus sobrinos por esa zona, la casa ya no está, pero hasta hace pocos años aún quedaban visibles sus cimientos.

Yo les contaba aquellos paseos que por allí hacía, los sitios donde iba a pescar, la zona donde tomaba el baño, como estaban los alrededores, y de la noche a la mañana aquella zona del barranco las máquinas lo ensancharon para evitar aquellas riadas

Y una cosa es cierta el barranco de mi niñez ha desaparecido y con él parte de mi infancia. El barranco de mi niñez, quien te ha visto y quién te ve. Te arrancaron el alma....aquel lecho verde, aquellos lindares con sus cañaverales, te cortaron tus pies, aquellos olmos arraigados en tus muros de tierra virgen.

Aquellos senderos que yo tantas veces crucé con los pies descalzos. Tu lecho de plantas herbáceas que te cubrían como un manto. Aquellas aguas sobrantes de regadíos de los campos colindantes como pequeñas cascadas que tú generosamente recogías y después compartías.

¿Dónde están aquellas madrillas que yo pesqué y que luego las devolvía?.

L'esmorçar dels nostres majors

Un menjar del dia autèntic i típic d'estes terres és, amb permís de la paella, l'esmorçar. Actualment en els bars s'ofereix al voltant de tota classe d'entrepans un menú no escrit d'ingredients com el cacau, olives, tramussos, vi llimonà o cafè cremaet. Però no sempre l'esmorçar ha sigut així. Peguem un mos de setanta anys per recordar com esmorçaven els veïns de Benifaió.

A mitjans del segle XX era habitual menjar més pa que mescla. Generalment la família desdejunava sopes en pa o 'pitxeret de sopes', amb llet i el pa dur que havia sobrat del dia anterior. Al eixir al camp, els llauradors esmorçaven una punta d'entrepà que s'enrotllava en paper d'estrassa o l'embolcall blanc de les botigues. No s'utilitzava ni paper d'alumini ni plàstic. I es bebia una botija d'aigua, ja que rarament es regava el menjar amb vi. Per a dinar, també era costum dur en un saquet de ratlles blanques i blaves cosit en casa un entrepà de truita, cansalada (no bacon) o embutit, que a vegades es torrava en una foguera encesa junt al camp. Definitivament, no eren temps de colesterol.

Els dies que plouia a cànters o les festes grosses, però, eren propicis per a juntar-se les penyes d'amics en esmorçars excepcionals. Gener, amb Sant Antoni del Porquet i Sant Vicent de la Roda, era època per a la matança del porc. Homens i dones, grans i menuts, tots participaven d'una o altra manera en un procés que durava dies i que suministrava una valuosa diversitat de menjar durant tot l'any. Eixe mateix dia la gent ja es delectava amb el fetge i morelles, per a més avant aprofitar-ho tot. Apart del porc, animals de corral com el conill, el pollastre o l'ànec aportaven bons banquetes a taula. D'un exemplar la família podia cuinar tres dies o més, en forma de sopa, arròs, coraeta o guisat. Un plat comú era el conill amb guisat a foc lent de tomaques i pimentons.

El fi de l'hivern també duia un perfecte complement per a la carn: les faves tendres. Com a poble històricament productor d'hortalisses, Benifaió ha enriquit els seus esmorçars amb faves, carxofes, lletugues, florícals, cebes... L'arribada del bon temps, igualment, portava als pobles pròxims a L'Albufera el gust especial de l'anguila. En all i pebre, sobre tot per la tardor, o en espardenyot, formant un plat estrella amb pollastre o ànec, conill, creïlles, ous i alls. Abans del Nadal, quan de porc ja quedava ben poc, altre peix que protagonitzava un esmorçar tan senzill com deliciós era la sardina. La recepta més utilitzada consistia en sardines de bota salades amb dolça ceba de la varietat babosa i un ou fregit. O l'abadejo, que en quaresma ocupava un lloc principal en la cuina i que resultava prou més econòmic que hui en dia.

Per a les postres, a més dels quatre cacaos que es deixaven els més previnguts, hi havia fruites com el meló de tot l'any -que, com el seu nom indica, es conservava durant mesos penjat del sostre- i dolços com la tradicional coca d'armela. Entre els cafés, en Benifaió ha anat guanyant fama el cremaet de rom, mentre que la casalla s'ha convertit en el glop més popular. Sens dubte, l'esmorçar evoluciona de generació en generació però el que no canvia és que continua servint de pretexte per a disfrutar d'una bona conversa amb els teus. Dóna igual si en altres llocs li diuen ara bruch o lunch. Ací sabem què significa esmorçar, encara que a vegades hi haja que fer més cas dels consells del metge a partir de les onze del matí.

celebren les seues bodes d'or

1965. Un any especial per als matrimonis que este any han decidit compartir amb els veïns de Benifaió una de les seues celebracions més especials, les seues "bodes d'or".

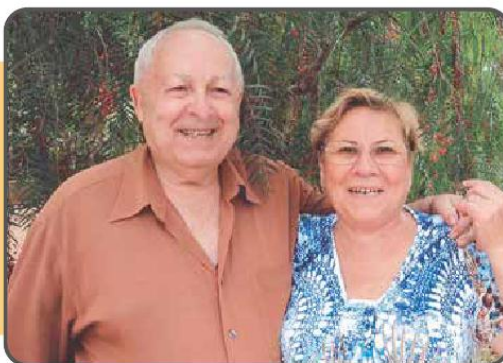
De nou el Llibre de Festes oferix un espai de record i nostàlgia per a aquelles joves parelles de l'any 1965 i que hui, mig segle després, continuen junts disfrutant amb la família de tota una vida en matrimoni.

Pel camí queden de segur moltes anècdotes, moments de felicitats i altres durs però en tots ells la sensació d'haver viscut 50 anys com a parella.

Des de l'Ajuntament de Benifaió donem l'enhorabona a tots els matrimonis d'or. Felicitats... i per molts anys més

Enrique Gómez Montagut i Carmen de la Concepción Cortell es van casar el 15 d'agost de 1965 i celebren les seues bodes d'or durant les festes d'este any.

Enrique Llácer Cárcel i Sefa Marqués Muñoz han celebrat este any el seu mig segle de vida junts. Va ser un 29 d'abril de 1965 el gran dia de la seua boda

celebren les seues bodes d'or

**Antonio Burillo San-
chis i Elia Bas Piles**
celebraran en breu les
seues bodes d'or.
Un 4 de setembre de
1965 van oficiar el seu
matrimoni.

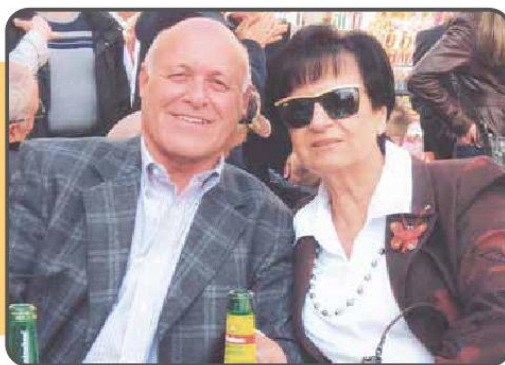
**Joaquín Rodríguez
Gisbert i Antonia
Nofuentes Navarro**
celebraran el pròxim 15
de setembre les seues
bodes d'or.
1965 també és un any
especial a les seues
vides.

**Pepe Tomás Iborra i
Conchín Císcar
Domingo** es van casar
un 2 de desembre
de 1965. Ara, 50 anys
després celebraran
eixe gran dia.

celebren les seues bodes d'or

Roberto Vicente Falcó i Pepita Albuixech Molina es van casar l'estiu de 1965. Un 29 d'agost d'aquell any van decidir unir les seues vides per a sempre.

Joan Lloret Añó i Carmen Artola Muñoz han celebrat este 2015 les seues bodes d'or. Un 19 d'abril de 1965 van contraure matrimoni.

Eduardo Asensi Aleixandre i Carmen Sáez Sáez van contraure matrimoni l'1 de maig de 1965. Fa uns mesos van recordar amb la família este gran dia.

Varen ser les protagonistes

fa 25 anys...

Reina de les Festes 1990
Mª José Rovira Gadea

Dames d'Honor

Paqui Sanz Clérigues
Lidia Cerdá Olcina
Nieves Ferri Almansa
Mª Luisa López Rodríguez

Carmina Donat Carreres
Rita del Pilar Boiza Rodríguez
Mª Vicenta Gómez Piles
Sonia Izquierdo Palomares

fa 10 anys...

Reina de les Festes 2005
Eva María Monrabal Navarro

Dames d'Honor

Eva González Alepuz
Sofía Cardete Ferragut
Alicia Tomás Plana
Sara Alós Marí
Lourdes Fort López

clavaris divina aurora 1965 50 aniversari

SECRETARIO
José Muñoz ClériguesPRESIDENTE
Miguel Ferris UllTESORERO
Enrique Díaz Martínez

Francisco Grau Ull

Salvador Grau Ull

José Rovira Campos

Juan T. Gadea López

Ascensio San Félix Martí

Vicente Sanz Lázaro

Vicente Más Aguado

Salvador Palomares Soler

Angel Pérez Rastell

Alfredo Benavent Rodríguez

Vicente Ferris Domingo

Vicente Romay Tomás

Juan Bos Piles

Ramón Doria Satorres

Alfredo Cardete Dasí

Francisco Rovira Greus

Francisco Mansergas Ponce

Francisco Juanes Vila

Salvador Campos Jabaloyas

José M.ª Molina Beltrán

Miguel Dasí Duart

Juan Rovira Beltrán

Rogelio Martínez Vaquer

Els Clavaris de la Divina Aurora de l'any 1965 celebrem enguany el 50 aniversari des d'aquell any en què un grup de joves plens d'il·lusió i la vida per davant organitzaren unes festes per a nosaltres inoblidables, capitanejats pel president, Miguel Ferris, Pepe Muñoz de Secretari i Enrique Díaz de Tresorer. Encara recordem tots les grans festes que férem per a recaptar diners (com el ball-concurs de "Miss Fercu", per a triar a la xica més guapa del poble, patrocinat per la entoncs coneguda marca de televisors), o com haguérem de celebrar algunes misses, com la de l'Aurora, al mateix cine Piñana, ja que s'estava canviant el sòl de l'església. Recordem el Pato, la Processó del Foc, i també, com no, que vam ser els primers clavaris que van participar a la Processó del poble, en el dia de la festa grossa, tradició que s'ha mantingut fins a hui.

I recordant recordant... Impossible no fer referència a aquells que van compartir

en nosaltres eixos dies i hui ja no estan, encara que sí als nostres cors... Els benvolguts Salvador Palomares, Enrique Díaz, Vicente Sanz Lázaro i Vicente Romay. Des d'ací volem aprofitar l'oportunitat que se'ns brinda per a felicitar les festes a tot el poble de Benifaió, per agrair que se'ns permeta participar de nou, 50 anys després de la festa, així com als Clavaris de 1990 que junt a nosaltres van a celebrar el 25 aniversari i esperem passar-ho d'allò més bé. I sobre tot, i en especial, agrair als Clavaris de la Divina Aurora de 2015 el grandíssim treball que han fet enguany, el seu interès en mantindre i recuperar les tradicions, el seu saber estar, i l'exemple per a la joventut que estan seguint. Endavant xiquets! I adé estem per al que necessitem. Gràcies a tots, com diu la cançó, un poc adaptada, "50 años no es nada..." i els que ens queden per viure la festa. Gràcies a tots.

clavaris divina aurora 1990

25 aniversari

L'any 1990 un grup de 50 joves ens vam ajuntar per a ser Clavaris de la Divina Aurora. Recordem amb nostàlgia i alegria al mateix temps quan eixirem a traure "l'anda" un any abans, les paelles que ens feia el Tio Lloma a les piscines municipals, la setmana de bous amb els seus dinars i sopars al Villabeni, la festa que feiem al "Jardin" per a Cap d'Any, el "vernut" que oferirem als nostres pares al "Musical" hui també tristment desaparegut.

Hui, 25 anys després, volem tornar a celebrar-la, si be no amb el mateix protagonisme, si amb la mateixa il·lusió, i és que tot aquell que ha sigut clavarí de la Divina Aurora no pot oblidar mai quant arriba el 20 d'agost que ha format part d'eixa festa. Les tradicions són el que fan gran a un poble i Benifaïó amb la solera i la categoria que té no pot deixar que estes s'acaben.

VISCA LA DIVINA AURORA I VISCA BENIFAÏÓ

Adolfo Fernández Rovira
-president-

Álvaro Martínez Ciscar
-vice-president-

Carlos Javier Dalmau Gil
-secretari-

Leandro Duat Duat

Paco Balsells Ballester

José Enrique Úbeda Ribes

**Juan Carlos
Domingo Cortell**

Álvaro Martínez Ciscar

**Carlos Gómez
"Carmelet"**

Carlos Tomás Morales

Daniel Gargallo García

**Fausto J.
Atienza Reinés**

clavaris divina aurora 1990 25 aniversari

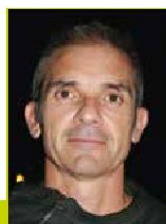
Fernando
Lladro Navarro

Javi Duart Rovira

Javier Bosca

José Abad Vicente

José Escorcia Gadea

José Fresneda Ruiz

José Picazo Arenga

José Sanz

José Soler Pérez

Josep
Fontestad Clérigues

Juan Carlos Villajos

Juan
Guijarro Natividad

Juan Parra Yago

Kike Marchuet March

Miguel Ángel
Gómez Montes

Miguel Fayos Villalba

Óscar
Campos Castelló

Paco Abadia Lladro

Paco Pérez Duart

Salva
Clérigues Hernández

Vicent Pla

Vicente Reche Rovira

Ximo Llácer Marqués

Ximo "pañero"

Cròniques urbanes assaonades "Mala nit per a regar"

L'estiu de l'any 1965 la sequera havia estat extrema, maltractant l'horta de la Ribera. No havia plogut a setembre ni a octubre. Els tarongers evidenciaven la manca d'aigua i mostraven les fulles doblegades i el fruit menut.

Els homes estaven a la plaça llogant-se al voltant de la font. Miquel mirà la Torre de la Plaça. Que bonica! Quina llàstima que tinguera la seua base tota envoltada per les construccions. La barra del bar Balbino estava plena quan Miquel entrà a buscar Serafí el regador. Amb un "caliquenyo" a la mà, Serafí estava envoltat per llauradors que, com ell, esperaven concretar la data de reg.

En una taula més enrere estaven els seus amics Bernat, Batiste i Joanot fent-se un vinet amb cacaús i tramussos.

- Ara vaig, els va dir Miquel.

Quan li arribà el torn, Serafí li donà el seu torn de reg.

- Demà, cap a les 11 de la nit, arribarà l'aigua al teu camp.

Deixa-ho tot encaminat. Allí ens trobarem si Déu vol.

- Com què demà, Serafí? Si demà és la Nit de Tots Sants. No serà això cert, veritat? li va dir Miquel.

- Sols ens han soltat quatre dies d'aigua per a tot el poble i no podem parar de regar per la nit. Si no et va bé et bote el torn i ja regaràs a l'altra. Si no s'ha mort l'hort! li digué Serafí amb ironia.

- No, no, ni pensar-ho. Cal regar, però preferiria de dia.

-Xe Miquel, no em toques els collons, que tinc més homes esperant-me! A les 11 de la nit.

- Sí, sí.. Allí estaré li contestà resignadament Miquel.

Miquel va seure a la taula dels seus amics.

- Què et passa Miquel? Fas mala cara. Sembla que t'has topat amb una colla de morts li va dir Joanot.

- Morts no ho sé, però ànimes segur que me'n toparé, perquè el «mala sang» de Serafí el regador m'ha donat torn de reg per

demà a la nit.

- Xe, eixe home no està bé de la perola? Digué Batiste – Però si tots saben que eixa nit cal estar a casa. Eixa nit sempre s'han contat males coses dels que s'han atrevit a eixir al carrer. Ni per tres jornals aniria jo a regar la Nit de Tots Sants.

- Ni per quatre tampoc digué Miquel malhumorat, però he d'anar perquè l'hort està patint i he de salvar la collita i els arbres. Miquel marxà cap a casa pensatiu, pesarós. Els seus amics al Balbino parlaven d'ell.

- Pobre Miquel. Que malament ho passarà. Què no li farem companyia? I reien.

A la nit següent Miquel va sopar prompte. Es va fer dos gots de til·la per a tranquil·litzar-se i poc abans de les onze s'enfilà amb la seua bicicleta i una aixada al muscle cap a l'hort, pel Camí Marcel·lina. La nit era fosca, semblava que la Lluna també volia quedar-se a casa. Miquel arribà i preparà les fustes del «partidor» deixant el camí llest per a l'arribada de l'aigua a la sèquia. Xiulava per emmudir qualsevol soroll. Uns minuts després sentí la remor de l'aigua. Arribà Serafí i amb ell pujà el cabal de la sèquia.

- *Bona nit Miquel. Quan acabes deixa anar l'aigua avall que la tinc encaminada. Com que el camp és gran i tens per a «rato» vaig a descansar i ja passaré demà matí* li digué el regador.

- *Xe Serafi, què em vas a deixar sol regant?*, remugà Miquel.

- *Vaig a dormir un poc que demà hi ha molt de terme que regar. No patisques Miquel, que hui no estaràs sol. T'acompanyaran les ànimes de Benifaió* li soltà Serafi amb una gran rialla. Miquel regava des de la sèquia. No gosava moure's d'allí per tal d'assegurar-se que l'aigua arribava a la fi del frau.

- *A ull, a ull*, pensava en veu alta que ja tinc hui prou martiri. Així estigué més d'una hora regant i maleint la seua sort, fins que es fixà en la sèquia mare que arribava ben recta al camp. Era llarga i ampla, amb les parets fetes de terra i pedra. Es quedà absort. A la fi de la recta de la sèquia mare va vore unes llums que es movien constantment, àgilment. Tancà i obrí els ulls per assegurar-se la visió. Les llums augmentaven de velocitat i, el més fotut, s'apropaven directament a ell.

- *Les ànimes, les ànimes*, va cridar Miquel, i d'un bot pujà a la bicicleta, posà la dinamo i pedalejà amb més força que «Coppi». La por li donà potència per a fer bullir la cadena. Així va passar per diversos camins polsosos i plens de clots i després d'uns revolts, per un moment li semblà que ja no veia els llums. S'adonà que no duia l'aixada.

- *A fer la mà l'aixada*, va pensar i enfilà de tornada el Camí Marcel·lina. A mig Camí va gosar girar el cap enrere i tornaren a aparèixer en la llunyania les llums. Eren tres ànimes i s'escoltaven clarament les seues veus terrorífiques que deien:

- *Miquel.... Miquel.... para..... no tingues por... Miquel..... Miquel.....*

Miquel notà un tremolor al seu cos. Maleïdes ànimes. Pedalejà a corre-cuita i no parà fins arribar a casa, al costat de la Plaça de Sant Antoni. Entrà a casa, deixà la bicicleta en terra, passà el pastell i es ficà dins del llit tot acalorat. Al cap d'uns minuts va escoltar colpejar reiteradament el «toc» de la porta i tornà a escoltar les mateixes veus.

- *Miquel...Miquel....obri....No tingues por.... L'aixada....Miquel.... obri...*

Miquel es tapà cap i tot i no es va moure del llit en tota la nit, encara que no va poder dormir ni un instant. Al matí següent, amb els primers rajos de sol Miquel va obrir la porta del carrer

amb molta cura i es va trobat l'aixada allí. Com havia arribat l'aixada a sa casa? Maleïdes ànimes.

Miquel es rentà la cara, buidà l'orinal i s'acostà a la plaça a buscar els seus amics. Ells anaven de bon matí al Bar Palmero a fer-se el desdijuni (cafè, copa i un rosegó) abans de treballar. Allí estaven tots tres. Miquel s'apropà a ells i els digué tremolós:

- *Anit, mentre regava m'aparegueren unes ànimes. Em perseguiren, primer al camp, després de tornada al poble fins a la meua casa. Pegaven cops a la porta i em cridaven... Sabien el meu nom i on vivia... Duïen la meua aixada...*

Miquel els ho contà amb tots els detalls. Els seus amics es quedaren mirant-lo seriosos, fixament, fins que les rialles emergiren de cop. Tots tres a una cridaren

- *Miquel... Miquel... Para... No tingues por...* Miquel es quedà emmudit, bocabadat. Cinc minuts més tard Miquel ja reia també mentre els amics li desgranaven tot el que havia ocorregut:

Li digué Bernat - *Les ànimes que veres a la sèquia eren uns ciris encesos que posàrem dalt d'uns suros i en l'aigua per donar-te un esglai.*

- *Les tres llums que veres al Camí Marcel·lina eren els fars de les nostres bicicletes i les veus que t'aterriren eren les nostres, que volíem que parares per explicar-te que tot era una broma. Però anaves tan ràpid...* digué Batiste.

Joanot amb grans rialles deia - *I l'aixada que has vist a la porta de la teua casa, no l'han dut les ànimes no! L'he duta jo amb les meues mans, les mateixes que tocaren al toc de la porta per dir-te que allí la tenies. Però no sé per què no ens obrires* i tots al Bar Palmero comentaven i reien al voltant de la història.

- *Sols volíem fer-te una gràcia, però fins ara no hem tingut la possibilitat de que ens escoltares. No paraves, ni ens obrires quan arribàrem a la teua casa*, digué Bernat.

Miquel somreïa però pensà en el seu camp i li canvià el semblant

- *Bandolers, que l'hort es morirà per no haver-lo regat.*

- *Tranquil Miquel, que la broma ens ha eixit cara. Ara mateix arribem de regar el teu camp. Tota la nit regant* digué Batiste.

- *Hem anat els tres perquè ningú s'atrevia a anar sol la Nit de Tots Sants.*

I conte contat, conte acabat, Miquel a dormir se n'ha anat i tots com amics han quedat.

D. José Gomar y nuestro pueblo

*D. José Gomar en el centro
de la imagen junto a sus
alumnos en la escuela de
la calle de la ermita.*

*Imagen tomada durante la
primavera de 1935*

"Yo y mis circunstancias". ¡Esta fue una expresión de conocido pensador español, rellena de sabiduría! Ha constituido una discusión eterna, si en la vida de una persona tiene más importancia la herencia (la genética) o la educación (todo su entorno). Creo que es una discusión estéril: juegan ambos factores; a veces predomina uno, y otras veces predomina el otro. Creo es muy frecuente, que hechos concretos y aislados sobre los que uno no ha tenido ninguna influencia, o que la influencia propia ha estado muy asociada al azar, son (han sido) fundamentales en la vida de esa persona, del tal modo que, de haberse desarrollado tales hechos de otro modo también posible (y muy cercano a como la realidad ha sido), la vida de tal persona hubiera sido totalmente distinta. La intención del presente escrito va por ese camino.

Mi padre nació en nuestro pueblo y fue Músico Militar. En 1932 causó baja en el Ejército en virtud de la Ley de Azaña, y, en 1934, nuestro Ayuntamiento y la Sociedad Artístico Musical le propusieron ser Director de la Banda de Música, propuesta que aceptó con mucho gusto por tratarse de su propio pueblo. Nuestra primera vivienda fue en la calle de

San Fernando, nº 26 (ahora es otro número). Yo me incorporé en la escuela más próxima (escuela unitaria: todas eran unitarias entonces). Esta escuela era la última o la penúltima casa de la calle de la Ermita, a la derecha subiendo (por detrás de dicha Ermita, que por aquella época estaba situada en la calle San Marcial y casi cerraba la propia calle de la Ermita; como es sabido, fue derribada durante la guerra civil. Es curioso cómo un acto de barbarie ha constituido un acierto urbanístico). La escuela no era propiamente una escuela, sino una casa ordinaria, aunque sin tabiques interiores. Tenía su "corral", donde hacíamos nuestro recreo. El Maestro se llamaba Don Paco, y conservo una imagen clara de su fisonomía; cabello muy negro, espeso y liso, barba muy cerrada (tal que recién afeitado ya presentaba una cara sombreada), nariz recta, facciones normales más bien agradables: especie de prototipo para anuncio de fijapelo. No recuerdo ninguna actividad escolar en concreto, salvo la de cierto día. La imagen de esta escena se me quedó grabada para toda la vida.

Yo tenía 17 años ya cumplidos. Sea que correspondiese el

recreo (lo más probable), sea que en aquel momento la disciplina fuese ausente, lo cierto es que todos los niños estábamos jugando a nuestro antojo, tanto dentro de la escuela como en el corral. Don Paco estaba sentado en su sillón estándar con apoyabrazos y sus piernas y sus pies se apoyaban sobre la mesa (él estaba, pues, casi horizontal); vestía un chaleco (sería cerca del verano de 1934 y se habría sacado la chaqueta), y tenía las manos cada una en su correspondiente sobaco, con los dedos pulgares enganchados en el chaleco y los demás dedos en movimiento continuo (es una posición bien conocida); y decía: "¡Esto es vida!" ¡Esto es vida!". No recuerdo nada más de Don Paco al frente de la su escuela. ¿Se imagina el lector, el aprovechamiento escolar de sus alumnos, de haber continuado con Don Paco?.

Azares del destino: Don Paco debió pedir traslado quizá para acercarse a su pueblo o por lo que fuere, y, al comenzar el nuevo curso (sería, pues, septiembre de 1934) apareció un nuevo Maestro, que resultó llamarse Don José Gomar. Este Maestro fue la antítesis del anterior. D. José Gomar fue uno de aquellos Maestros excepcionales capaces de cambiar la vida de un pueblo, como también lo fue el malogrado D. Vicente Medina; hoy este tipo de Maestros no existe, aunque, para ser justos, debemos decir que hoy el entorno imposibilita también su existencia. Para hacerse cargo de la labor de D. José Gomar en nuestro pueblo, basta con analizar la vida de todos aquellos que fueron alumnos suyos.

Contaré una anécdota de Llavador (del Dr. D. José Llavador) y de D. José Gomar: Ya hacia el final de su vida, pero siendo todavía relativamente joven, D. José Gomar tuvo la desgracia de que lo afectase la enfermedad de Parkinson. Él era consciente. Se hacía visitar, naturalmente, por su discípulo Llavador, quien, dicho sea de paso, no sólo ha sido un magnífico internista o médico de medicina general, sino que con todos sus pacientes ha sido muy humano: jamás tenía prisa;

D. José Gomar fue uno de aquellos Maestros excepcionales capaces de cambiar la vida de un pueblo, como también lo fue el malogrado D. Vicente Medina

el resultado es que todos los días de su vida cenaba hacia las 12 o la 1 de la noche. Fue idea de D. José Gomar el que, si bien no dudaba de Llavador, le insinuase que tal vez convendría que fue a visitarse con su super-médico: citó, como de pasada, al Dr. Maraño (éste, de fama universal, en Madrid, como es sabido). Llavador, muy prudente y muy humano, tomó en serio esta indicación, ya que, indudablemente, la fé o la satisfacción del paciente es fundamental en el desarrollo de cualquier dolencia. Escribió al Dr. Maraño, explicándole todos los pormenores del caso, y ponderando su interés personal, dado que D. José Gomar había sido su Maestro en su infancia y en su adolescencia, y del cual guardaba recuerdo y reconocimiento en grado máximo. El Dr. Maraño contestó a Llavador una carta muy emotiva, en la que, aparte de probar totalmente el tratamiento que Llavador estaba llevando a cabo, añadió frases como ésta: "¡Ya era hora de que alguien reconociese todo lo que le debe a su Maestro de Primera Enseñanza!". Era tal la emoción y el sentimiento que veía en Llavador y que le despertaba a él mismo, que le pidió que le enviase a D. José Gomar, ya que indudablemente, sería muy beneficioso para éste. Le pondría un tratamiento que de hecho sería el mismo, pero camuflado para que el paciente no se diera cuenta.

Fue D. José a Madrid, visitó al Dr. Maraño (quien naturalmente, lo estaba esperando) y volvió entusiasmado. Le contó a Llavador, que el dr. Maraño salió de su despacho para recibirlo, que lo abrazó y que le dijo algo así: "¡Pasa, Pepe, pasa, pues ya te estaba esperando: Llavador me ha hablado de ti!". El dr. Maraño continuó con frases que halagaron mucho a D. José Gomar, quien salió de la consulta, entusiasmado:

¿Cuán diferentes quizá podrían ser hoy todos los alumnos que lo fueron de D. José Gomar, si éste jamás hubiera aparecido por nuestro pueblo! "Yo y mis circunstancias". Creo que jamás se agradecerá bastante la labor de D. José Gomar en nuestro pueblo.

Germandats, confraries, congregacions gremis i festes religioses en el Benifaió de 1770

Gràcies a una ordre emesa per Pedro Pablo Abarca de Bolea, senyor comte d'Aranda, aleshores president del Consejo de Castilla i primer ministre del rei Carles III, en què s'ordenava l'elaboració pels justícies i ajuntaments dels pobles d'Espanya d'un informe sobre les diferents activitats i ordes religiosos, podem ara esbrinar i conèixer com era i es desenvolupava el calendari festiu i religiós en

en la nostra població; la relació manuscrita emesa per Benifaió està inclosa en un document més extens intitulat: *Noticias de las Hermandades, Cofradías, Congregaciones, Gremios y otros, y Fiestas que celebran, con el coste en Iglesia, y demás exterioridades anuales, que actualmente se troba a l'Archivo Histórico Nacional de Madrid.*

Aquesta relació és força valuosa per arribar a conèixer el nombre de les diverses funcions religioses i festives, així com les despeses que anualment aquestes ocasionaven en el Benifaió del 1770. No obstant això, la petició d'aquest tipus de relacions pel govern central eren, generalment, objecte d'alguna forma d'omissió a causa del seu dispendi, ja que els informants locals -els ajuntaments- dubtaven sobre el vertader motiu d'aquesta mena de qüestionari, ja que el que realment es pretenia era controlar, reduir i minimitzar els moviments monetaris que sorgien al voltant de les institucions religioses, amb el subterfugi de considerar-les despeses gens productives i supèrflues, segons el parer dels governs il·lustrats de Carles III i Carles IV. Els dubtes dels informants es van poder veure complerts quan Carles III el 25 de juny de 1783, donava a conèixer la Llei VI, del títol II, del llibre I, de la Novísima Recopilación de las Leyes de España, sobre: Extinción de las Cofradías erigidas sin autoridad Real ni Eclesiástica; y subsistencia de las aprobadas, y de las Sacramentales con reforma de sus excesos. Cal suposar que a Benifaió, per aquesta causa, degueren desaparèixer algunes de les obrieres amb què aleshores comptava la parròquia, motivades pel fet de no posseir la pertinent autorització reial ni tampoc l'eclesiàstica exigides.

La relació emesa per l'ajuntament de Benifaió, amb data de 9 de novembre de 1770, i signada per Pere Gomila, "fiel de fechos" (1)

Àpoca de l'equivalent de 1790,
signada per Pere Gomila "fiel de
fechos" (arxiu de l'autor)

interí, fou remesa a Francesc Berdun, corregidor d'Alzira, qui la faria arribar al seu destí a la cort. Si atenem, però, a algunes de les dates històriques locals coetànies a aquest text, la primera pedra de l'actual temple parroquial es posà el 15 d'agost de 1770, i s'inaugurà el 4 de desembre de 1783, així que en aquest temps degué iniciar-se el seu bastiment, sense que tinguem cap referència sobre on i com s'oferirien a Benifaió els diversos oficis religiosos que es detallen en l'informe. Encara que posteriorment oferim la

relació original completa, destacarem ara un compendi de les notícies referides a les festes i obrieres segons el text del segle XVIII a fi de poder-les enllaçar documentalment amb les actuals, acompanyant-lo, això sí, d'un nombrós i pretès aclaridor nombre de notes:

*Imatge de la Mare de Déu del Rosari
s. XVII, església parroquial,
capella del Santíssim.*

Confraria de Nostra Senyora del Rosari:

S'assenyala que la citada confraria ja es trobava instal·lada en aquesta parròquia des de feia més de cent anys, i que constava que solament tenia el consentiment del Prior del convent dominicà de Llombai, que comptava amb diferents butlles apostòliques per fer-ho. A la citada confraria es trobaven allistats tots els veïns del poble majors de set anys, on es donava fe en un llibre custodiat pel rector de la parròquia, que

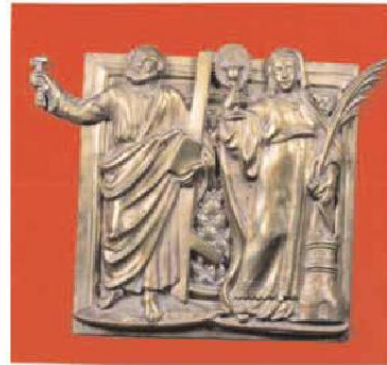
era així mateix el prior d'aquesta confraria. No es demanava cap almoïna, però els confreres van convenir en fer diverses festes a la Mare de Déu del Rosari: cada primer diumenge de mes dotze individus oferien missa cantada i processó, en la qual gastaven 16 sous, i cada any es nomenava un clavari que era també l'encarregat d'organitzar la festa en la dominica primera d'octubre, en què, a més de les despeses corrents, es feia sermó i el castell de focs si es podia, i també el convit pels assistents de l'altar. Aquest clavari tenia l'obligació d'oferir tota la cera (ciris) necessària per a les processons i l'altar de la titular, i també la que fóra menester cada vegada que eixira el Santíssim (2) en el viàtic d'algun malalt. A més tenia l'obligació de donar mitja lliura de cera per cada difunt, tant adult com pàrvul, per al soterrar. Totes aquestes despeses eren aportades per cada casa del poble, que contribuïa amb set sous a l'any (3).

Obreria del Corpus:

Aquesta obreria no feia cap més despesa que la missa cantada, processó i la il·luminació de la imatge del Crist crucificat, a la seua capella. En el dia de la festa del Corpus l'obrer convidava els assistents de l'altar i el predicador, a qui no s'estava obligat a donar cap almoïna; per a totes aquestes despeses es comptava només amb el que es recollia sobre les collites del terme.

*Custòdia del Corpus del s. XVIII
(fons parroquial)*

*Sant Pere i Santa Bàrbara
placa de l'antiga
creu processional del s. XVII
(fons parroquial)*

Obreria de santa Bàrbara i sant Roc:

Sobre l'obreria de santa Bàrbara i sant Roc, als quals es refereix el text com a patrons del poble (4), es feien les mateixes despeses que a la festa del Corpus, encara que s'afegia que moltes vegades s'hi feia castell de focs, però que aquesta despesa era voluntària.

*Lignum Crucis s. XVII
(fons parroquial)*

La festa del titular, sant Pere, hi havia l'obligació de fer missa cantada, la processó i el convit als assistents de l'altar, i en algun cas esporàdic castell de focs artificials (7). Per totes aquestes despeses donava cada casa del poble 5 sous, que sumaven un total de 50 lliures, a més de les almoines que es recollien en el forn i sobre les collites.

Obreria de sant Pere:

L'Obreria de sant Pere, titular del temple, tenia l'obligació de facilitar tota la cera que es consumia en la celebració de les misses resades durant els dies feiners i de festa; la del monument de Dijous Sant, i els ciris necessaris per al seu culte; el Ciri Pasqual i l'ofici de Maria de les Tenebres (5) que es cantava en Setmana Santa; la cera que es consumia en la processó de Divendres Sant, i la meitat de la cera de la processó de Pasqua de Resurrecció (6). Per a la

*Assumpció de la Mare de Déu,
portapau del s. XVI
(fons parroquial)*

Obreria de l'Assumpció:

Hi havia una altra obreria dedicada a la Mare de Déu d'agost, que tenia les mateixes atribucions que les citades obries del Corpus i de sant Roc. Tampoc aquesta obreria tenia cap consentiment reial ni aprovació de l'ordinari eclesiàstic, pel qual quedaria fora de l'ordenança reial.

Orde de sant Francesc: També hi hagué una Orde tercera del Pare sant Francesc, que havia estat fundada per fra Antonio Juan de Molina, Ministre Provincial de l'Orde, el 27 de juliol de 1758, com així donava constància una patent que guardava el secretari de la Germandat. Cada diumenge tercer de mes assistia a Benifaió el pare visitador, religiós del convent de Torrent (8), que confessava i deia missa als fidels; a la vesprada predicava i s'exposava el Santíssim Sagrament, i el Germà major de l'Orde s'encarregava de donar-li de menjar. El mateix diumenge es donaven els escapularis i cordons als nous germans de l'Orde, i per a sufragar totes aquestes despeses, i els 12 sous que li feien d'almoina al dit pare visitador per al convent de Torrent, cada Germà, o qui ho desitjava, donava 4 diners d'ajut.

Aquesta relació extractada i comentada que hem fet del document en qüestió, mostra la pervivència en l'actualitat de la pràctica totalitat d'aquests cultes religiosos, encara que amb els diferents matisos quant a organització i formes de celebració; també indirectament ajuda a confrontar-les amb les diferents advocacions i santorals que s'han anat introduint durant els últims temps en el calendari local.

A continuació oferim l'inventari complet a fi de poder advertir millor els diversos matisos originals del text primigeni.

BENIFAYÓ (9)

Muy Illustre Señor.

El Ayuntamiento del Lugar de Benifayó de Falcó en cumplimiento de lo que se le mandó por S.I.^a según orden de quince de Octubre de este corriente año comunicada por vereda de que informe el Ayuntamiento de este Lugar sobre las Hermandades, Cofradías, Congregaciones, Gremios y qualquieras otras gentes congregadas que aya en nuestro Poblado y Jurisdicción; Las fiestas que anualmente se celebran, quien las costea, y el gasto ett.^a = Debemos Ynformar á S.I.^a lo siguiente: De más de cien años á esta parte se alla establecida en la Parroquial Yglesia de este Lugar la Confradria de Nuestra Señora del Rosario sin más autoridad que se sepa; ni Real Consentimiento más que la del Prior del Convento de Lombay Religioso Dominico que vino con comisión ó facultad de su General por diferentes Bulas que disen tienen Apostólicas; en cuya conformidad están alistadas todas las personas de

ciete años en arriba cuya nominación consta en un libro custodido bajo del poder del Cura de este Lugar que es el Prior de dicha Confradria. No se pide dineros para asentar-se Confadre ni por razón de la nominada Cofradria ocurre ningún gasto. Però los individuos de este Lugar se convi-nieron en diferentes Juntas aser diferentes fiestas á Nuestra Señora del Rosario. Primeramente ay dose indivi-duos que cada primer Domin-go de mes asen su fiesta de Missa cantada solamente y prosección el gasto diez y seis sueldos sin ningún otro gasto. Más todos los años se nombra un Clavario de dicha Confradria que es uno de los dose á quien toca aser la fiesta la Dominica primera de

Octubre y á más del gasto expresado ase Sermón y Castillo si quiere, combite á los asistentes del altar. Más tiene obligación de dar toda la sera nesasaria en todas las prosesiones que se asen, y la que se consume en el altar de Nuestra Señora del Rosario y la que es menester quando sale Nuestro amo por modo de Viático á los enfermos. Más tiene obligación de dar á cada Difunto, tanto Adulto, como Parvo media libra de cera y toda la se consume en dichos entierros. Y para el gasto de todo lo expresado de muchí-simos años están convenidos todos los vesinos en dar á dicho Clavario cada año cada casa siete sueldos moneda deste Reyno que importa setenta libras que con poca diferencia computados unos años con otros es el importe solo de la cera que se consume en cada año de todo lo arriba referido. Se nombran también Obre-ros del Corpus, de San Roque, de Santa Bárbara y de San Pedro. En la Obrería del Corpus no ay más gasto que misa cantada, Prosesión y Ylluminar una Ymagen del Crucifixo en los días más

*Presbiteri de finals del segle XVIII,
desaparegut en el 36 (arxiu de l'autor)*

solemnes. En el día del Corpus convida dicho Obrero á los asistentes del Altar, y al Predicador, bien que á éste no se le da limosna por estar incluido en la quaresma, no tiene nada más que lo que recoge en las cosechas de Limosna. Respeto á Santa Bárbara, y á San Roque, que son Patronos del Lugar susede lo mismo que en la fiesta del Corpus; bien es verdad que muchas veces asen castillo però esto es voluntario. En lo que pertene-se á la Obrería de San Pedro tiene obligación dicho Obrero de dar la cera que se consu-me en la celebración de las missas resadas los días de asienda y de Fiesta. Más tiene obligación de dar toda la sera que se consume en el

Monumento el día de Jueves Santo. Las velas, Sirio Pasqual, y Marías de las tinieblas que se cantan en la Semana Santa, y la mitad de la cera que se consume en la Prosesión que se ase en el día de Pasqua de Resurección y toda la que se gasta en el día de Viernes Santo en la prosesión que se asse. Más tiene obliga-ción de aser missa cantada y Prosesión en el día de San Pedro, combida á los asistentes del Altar, y los más años aze castillo. Para ayuda destos gastos le dá cada casa cinco sueldos moneda de este Reyno que suma cinquanta libras, tiene de renta dicho Obrería quatro libras moneda del Reyno. Con esto y con la limos-na que recoge ya en el orno, ya en las cosechas; sino ay castillo es el gasto ygal al resebo. Otra Obrería ay de la Virgen de Agosto que es como la del Corpus y de San Roque. Y de todo lo Referido: No tiene Real consentimiento ni aprobación del Ordinario Ec-le-siástico =

También ay una Orden tersera de Nuestro Padre San Francisco

fundada en el día 27 de Julio de mil setecientos cinquenta y ocho fundada por el Padre Fray Antonio Juan de Molina, Ministro Provincial que era en el citado año de la Provincia de San Juan Bautista de la Ribera así consta en una Patente que para en poder del Secretario de dicha hermandad. Y cada Domingo tercero de mes viene el Padre Vesitador que es Religioso del Convento de Torrente y confiesa aquel día y dise misa por los hermanos y de parte de tarde predica y está Nuestro amo patente, y el Hermano Mayor aquel día le da de comer y también dicho día se dan Escapularios y cordones a los hermanos y para subvenir á dicho gasto y á dose sueldos que se le da de limosna á dicho Padre Vesitador por su Convento, cada hermano ó el que quiere da de limosna cada mes quatro dineros. Esto es lo que devemos informar como fieles Súbditos =

El Cielo prospere la Vida de S.I.^a los años que puede. Benifayó de Falcó y Noviembre á 9 de 1770.

A los Pies de S.I.^a su más rendido Súbdito el Ayuntamiento del Lugar de Benifayó de Falcó =

Y por éste no saber escribir de su orden lo firmó

El Sr. Pedro Gomila, Ynterino fiel de Fechos

Sr. Dn. Francisco Berdum, Corregidor, ett.

NOTES

(1) "Fiel de fechos", vocable castellà: personatge que supleix l'ofici d'escrivà als pobles on no n'hi havia. En aquest cas, Pere Gomila és un personatge bastant ben conegut al Benifaió del segle XVIII, on també fou l'arrendador de l'impost de l'equivalent, segons la documentació conservada; tingué una respectable i nombrosa descendència després de diversos matrimonis.

(2) "Nuestro Amo", en el text original.

(3) No hauríem d'estranyar-nos sobre la importància d'aquesta confraria i els festejos a la Mare de Déu del Rosari, o del Roser, potser la més important en l'època, ja que actualment encara perviu el rosari públic de cada diumenge d'octubre, i una lluita processó pública amb la imatge de la titular, durant la qual es canten els misteris del rosari acompanyats d'orquestra, pels diversos carrers del poble, costum que Benifaió conserva a diferència d'altres pobles.

(4) Aquest antic patronatge local potser tampoc deuríem trobar-lo massa anòmal, ja que en una data encara bastant recent, com l'any 1925, les festes patronals del poble estaven només dedicades a santa Bàrbara i sant Roc, ambdós sants protectors contra les tempestes i la pesta, a qui s'haurien encomanat els benifaioners en segles passats.

(5) La cerimònia litúrgica de "Maria de les tenebres" es feia el Dimecres, Dijous i Divendres Sants en caure la vesprada, i consistia en l'encesa de 15 ciris en un canelobre dit "tenebrari", que representaven els apòstols i les tres Maries, i que anaven apagant-se seguint el ritus fins arribar a la més completa obscuritat: les tenebres que recordaven la passió i l'agonia de Crist. Hui en dia aquesta pràctica es troba en desús.

(6) Les referències sobre les responsabilitats religioses exercides per l'Obreria de sant Pere ofereixen unes interessants dades sobre els cultes i la celebració de la Setmana Santa i la Pasqua en l'època.

(7) La festa a sant Pere, titular de l'església, i actual patró del poble, ha quedat actualment limitada als actes estrictes del dia de l'onomàstica, després que a mitjan segle XX encara hi havia estat festejada pels veïns del carrer del seu nom.

(8) A part de tot això, haurem de destacar la vinculació clerical que existia amb el convent de Torrent: l'any 1769, Francesc Marí, llaurador benestant de Benifaió, demana que el seu cadàver siga amortallat amb l'hàbit del pare sant Francesc, pres del convent de Torrent; per al seu soterrar demana l'assistència de sis dels seus religiosos, per tot això els hereus hauran de satisfer al dit convent l'almoïna acostumada.

(9) No cal dir que hem respectat escrupolosament el text original, fins i tot l'accentuació i les diverses errades originals d'una redacció que encara que escrita en castellà, està feta per un escriva que denota en la seua grafia la seua habitual i quotidiana parla valenciana.

Fa 40 anys. De Benifaió a Madrid

Fa 40 anys però els seus protagonistes recorden a la perfecció aquella experiència.

Era l'any 1975 estiu i a Madrid. Dos veïns de Benifaió, José Tomás Chiral i Vicente Piles Calvo, tenien entre les seues aficions la cavalleria i el Tir i arrossegament.

Per aquella època es celebrava a la ciutat de Castelló un Concurs d'esta modalitat de tir i estos veïns benifaionencs van decidir participar... i a més viatjar un poc més.

Amb 4 primers premis de cada cavalleria els animals de José i Vicente van quedar entre els primers amb premi i la possibilitat de viatjar a Madrid a la, per aleshores coneguda i participativa, Fira del Camp. El certamen es celebrava al mes de juny i la seua àmplia mostra oferia al visitant una gran oferta de productes del camp, tractors, maquinària de treball i la possibilitat de poder contemplar exemplars de cavalls i assistir a desfiles i exhibicions.

Vicente i José (primers per l'esquerra) a la Fira del Camp de Madrid

Com recorden estos dos veïns, varen ser 13 dies de experiència que mai oblidarem. Després d'un gran treball de transports de la cavalleria el nom de Benifaió va estar present a Madrid a una de les fires més importants.

Han passat 4 dècades però tant José com Vicente recorden al detall cada moment d'aquella participació. Sempre ve be recordar-ho.

Així és, Guzman Juanes Llopis és un veí de Benifaió com qualsevol, amb una família, amb èpoques bones i altres més roïns, però al seu abast una trajectòria empresarial que partix de durs temps on l'esforç i la constància

eren claus a l'hora d'impulsar un negoci.

Els inicis d'una època dura a la postguerra, i amb tant sols 21 anys va muntar un negoci on també estaven junt a ell el seu germà, la seua germana i son pare.

Guzman sabia arriscar-se i ho va fer. La seua dedicació va ser l'arreglo de maquinaries del camp i com diu la seua dona "el seu esforç i treball era especial, una lliçó que ha

Un exemple de constància per fer empresa

sabut transmetre als seus fills, a la família i al nostre net major".

La seua dona vol rendir un xicotet homenatge a Guzman, "per que veja que tot esforç és important i te la seua recompensa".

Un exemple de constància per fer empresa.

El Tio Rampa

(Dedicado a los escolares, para que se animen a escribir) (Y a todas aquellas personas que tienen un perrito y lo tratan como a uno más de la familia). (El tío Rampa es un nombre ficticio)

I.- EL HOMBRE

Si tuviéramos que juzgar al tío Rampa por las apariencias, llegaríamos a la conclusión de que no es un personaje interesante. Diríamos que es una especie de mendigo que deambula por las calles del pueblo, que se da una vuelta por el mercado buscando los desperdicios de la carne y del pescado para alimentar a sus animalitos; que recoge todos los trastos viejos que encuentra, para darles no se sabe qué utilidad; que rebusca entre los escombros, en los basureros...

Y si nos remontamos en el tiempo, vemos que en la historia de nuestro pueblo, el tío Rampa ya tuvo antecesores bohemios como él; el tío Mondiu; el tío Popi, y en cierta medida, el famoso Bartola, un poco más moderno que los otros.

Si pensamos que cada persona tiene su destino, que cada cual es como es, y que no tenemos por qué querer cambiar a nadie, quizás acabemos respetando la bohemia del tío Rampa, y hasta puede que nos caiga simpático.

El tío Rampa va siempre acompañado de su perro, el fiel Trique. Éste sí que lo conoce bien. Es por ello que vamos a dejar que Trique nos cuente cosas de su amo que él conoce mejor que nosotros.

"Mi amistad con el tío Rampa data casi desde mi nacimiento. En aquella camada mi madre había tenido demasiados cachorros, y el dueño de la casa, decidió deshacerse de algunos. A mi me dejaron junto a un campo en las afueras de pueblo. Tenía tan poca fuerza que no estaba capacitado para buscarme el alimento, ni el agua aunque creo que tampoco los hubiera tragado. Apenas podía moverme. Cuando más desesperado estaba, sentí que una mano pegajosa me levantaba del suelo y me metía dentro de un saco. Oí decir algo así como: "qué malvados son", aludiendo, seguramente, a los que me habían abandonado así tan cruelmente. Después de un corto viaje dentro del saco, la misma mano me sacó y me puso en el suelo delante de un plato lleno de leche, y me dejó que la absorbiera a placer. Desde aquel momento nunca tuve buena opinión de los hombres, salvo de mi amo, y por eso nunca me separé de él. Al principio sólo le tenía respeto, pero a medida que le fui conociendo no tuve más remedio que profesarle el más profundo amor. Tanto es así que no me importaría dar la vida en su defensa. Le conozco muy bien y creo que es mucho mejor que esos otros que, algunas veces, se mofan de él y le miran con menosprecio.

Cuando alguien le hace enfadar, yo me pongo en guardia, por si tengo que intervenir. Después, poco a poco, me voy acercando para

que sepa que estoy con él, que tiene alguien que le ama. Él me acepta enseguida y, ningún placer se puede comparar con el que yo siento cuando me pone la mano sobre la cabeza, o escurre sus dedos entre mis revueltos pelos.

Tenemos un lenguaje particular que sólo nosotros conocemos. Él, con su silbido, corto o largo, fuerte o suave, me habla a la perfección. Yo tengo más recursos para hacerme entender. Ya se sabe que los perros somos más inteligentes que los hombres. No. No se rían. Por un buen perro se han pagado cantidades importantes de dinero. Por un hombre nosotros no pagaríamos nada. Volviendo a lo de lenguaje, y para que vean lo inteligente que es mi dueño (que parece mentira que no sea perro), les diré algo sobre mis maneras de expresión, y juzguen ustedes si, para que el tío Rampa las haya captado todas, no se necesita ser inteligente: Para la alegría desarrollo unos saltitos casi verticales y un movimiento sumisión, cuando el amo se enfada conmigo, dejo caer las orejas y bajo el hocico hasta lamerle los pies. He observado que algunos hombres nos imitan en esto y viven en perenne sumisión. Cuando le veo enérgico y mandón, entonces pongo las cuatro patas tensas, de pronta obediencia, por si me da una orden repentina. Para la impaciencia, cuando espero la comida, doy unos saltitos nerviosos y rápidos. Para salir a recibirle, si ha salido sin mí, doy grandes vueltas sobre mi mismo mientras le salgo al encuentro, acelero la respiración de forma que denote entusiasmo y, al final, cuando le tengo cerca, pongo mis patas delanteras sobre sus muslos y alargo la cabeza como si fuera a besarle. Cuando acabo de comer y tengo más hambre, miro al plato y al amo alternativamente con la mirada más triste y suplicante que soy capaz de esbozar. Tengo muchos gestos más, pero haría muy largo el relato: para montar guardia cuando el amo está dentro de la casa (una vieja atarazana al final de la calle de la Ermita) y quiero decirle que alguien se acerca; para el amor si deseo que alguna coqueta perrita caiga en mis redes, y mucho más.

Vivimos en las afueras del pueblo, cerca de las últimas casas, en una vieja atarazana, y puedo asegurar que todo el vecindario quiere al tío Rampa. Él les arregla los paraguas, las sillas, las escobas rotas, una mesita coja y no sé qué cosas más. En la noche, fumando su pipa, sentado a la puerta, les vigila sus casas e incluso damos un paseo de inspección de vez en cuando por si acaso. Esto se lo agradecen mucho y puedo asegurar que mi amo nunca se quedó sin comer. Pero a él le preocupa más nuestra comida que la suya. Y digo

"nuestra" porque en la casa hay también dos gatos, ariscos y orgullosos. El amo se va al mercado muy de mañana y recoge los desperdicios de las carnicerías y de las pescaderías. En realidad se los guardan. Cuando le acompaño vuelvo desayunando. También le dan frutas y verduras, ya que el tío Rampa siempre está dispuesto a hacer cualquier recado que se le pida, o ayudar en lo que sea.

No es un hombre religioso, en el sentido corriente de la palabra, pero jamás le oí proferir un vocablo obsceno, ni meterse con nadie. Es un hombre prudente, educado y servicial. Alguna vez le han gastado bromas de mal gusto, pero él pasa de ello. Jamás pegó a los animales. Yo diría que se encuentra mejor entre nosotros que entre los hombres, que se siente más protegido, más amado. Los perros somos su punto flaco. Tal vez porque ha comprendido que somos más fieles y más inteligentes que los humanos. Al menos así lo creo yo, desde mi punto de vista perruno.

En resumen; yo creo que el tío Rampa es un ser maravilloso, bueno, fiel, inteligente como nosotros, los perros. Y que para ser perfecto sólo le falta ladrar".

Y Trique, el perrillo del tío Rampa, después de contarnos todo esto se va a hacer su siesta.

II.- LA TRISTEZA DE TRIQUE

En el relato anterior tuvimos ocasión de conocer al tío Rampa y a Trique, su fiel perrito. Jamás perro alguno amó más a su amo. Jamás amo alguno amó más a su perro. Ambos practicaban un lenguaje particular. Eran algo así como "uña y carne". En el relato, Trique nos cuenta que su amo era tan inteligente y tan bueno, que se parecía a los perros, raza superior, según él, a la de los hombres. Y hasta llegó a decirnos que, para que el tío Rampa fuera perfecto, como ellos, solo le faltaba ladrar.

Llegaron a ser muy felices juntos. Pero la felicidad no dura siempre y, en su caso, la infelicidad estalló de forma violenta. Tan violenta que el pobre Trique quedó huérfano. Al tío Rampa le dio por morirse y, sin aviso, sin despedida, le dejó solo, y el pobre perro se quedó sin sostén, sin amo, sin amigo, sin rumbo fijo hacia dónde dirigirse, sin norte en su perruna soledad.

El amo estaba un poco enfermo, pero no parecía nada grave. Pocas veces le había visto indispuesto. Nunca estuvo tan enfermo que tuviera que guardar cama. Si acaso, sí, un poco triste en algunas ocasiones. Quizás añorara una esposa, una familia, un nido propio con unos pequeñuelos alborotadores a su alrededor que le dijeran: Papá te quiero mucho. Pero eso no había sucedido. Allí no había nadie más que el tío Rampa, Trique y los dos antipáticos gatos. Y, como viviendo, una vieja atarazana bastante sucia y muy vieja, al final de la calle de la Ermita, que ni siquiera era de él.

Trique no le dejó solo ni un instante cuando lo vio malucho, pero él no le podía hacer los potingos que venían al caso. No le podía preparar tisanas, ni brebajes curativos. Lo único que podía hacer era ir al vecindario, y, con sus ladridos, arrastrar a alguna vecina comprensiva. Y así lo hizo.

Vinieron unos hombres y un médico y se lo llevaron en una ambulancia. Al pobre Trique nadie le dijo nada, ni le tuvieron en cuenta. Allí quedó sólo y desamparado durante unos días. Cuando tenía hambre salía a las casas del vecindario donde le solían dar mendrugos de pan y, algunas veces, algo de carne. ¿Dónde está el amo?... se preguntaba una y mil veces. Y no hallaba respuesta. Nunca el tío Rampa había sido tan cruel, dejándolo abandonado. Algo malo debía de estar pasando. Y una semana después llegó el tío Rampa, difunto, acompañado por unos hombres que lo dejaron dentro de una caja y se marcharon. Y al día siguiente se lo llevaron a hombros otros hombres que Trique no había visto nunca. Y se fue para no volver. Él lo presentía.

Cuando salió el entierro, nadie se apercebía de que el perro seguía a su amo a través de las calles y hasta el cementerio. Nadie le dio el pésame, ni adivinó que él era el huérfano más desgraciado del mundo. Cuando todo acabó, Trique volvió a la atarazana. Allí se encontró con los dos antipáticos gatos, revolcándose alegres en sus juegos, sin importarle haberse quedado sin dueños. Esa noche lloró con su voz más lastimera. La Luna, desvelada por el pesar del noble perro, que no cesaba en sus lamentos, en el corral, le acompañó toda la noche, también entristecida. Las estrellas titilaban en el firmamento, como si el llanto de Trique las pusiera nerviosas, o tal vez le dieran su sentido pésame con su centelleante lenguaje. Alguien reparó en que el perro había desaparecido. Hacía dos días que la vecina que le traía la comida no lo veía por ninguna parte. Un amigo del tío Rampa, que había decidido adoptarlo, no podía dar con él por más que lo buscara por todo el pueblo. Era un misterio, pues no aparecía ni vivo ni muerto. Una tarde, una vecina que había estado en el cementerio limpiando las hierbas en la tumba de su madre, se acercó a la tumba del tío Rampa y se encontró con Trique que estaba llorando junto a su amo. El hombre que lo buscaba le trajo un trozo de carne que el perro ni siquiera miró. Hubiera preferido una migaja de pan duro de la mano de su amo que el mejor bistec en un plato limpio. El hombre se lo llevó al pueblo. El perro seguía triste. No comía. No bebía. Sólo profería hipos lastimeros. Una noche volvió a desaparecer. Al día siguiente el hombre volvió al cementerio en su busca, pues presentía que estaba allí otra vez. Al llegar a la tumba del amigo vio al perro desvanecido. Había muerto de inanición. Se había marchado al cielo en busca de su amo... Y colorín, colorado, la historia de amor, entre un hombre y su perro, se ha acabado.

Recordando a... Alfonso Durán Ciller

Homenaje al Primer Cabo Jefe de la Policía Local de Benifaió en la Democracia.

Nació en Cehegín (Murcia) el 24 de diciembre de 1927 y falleció en Gandía el 31 de agosto de 2014.

Estuvo casado con Isabel Villanueva Pérez en 1957 y tuvo un hijo Alfonso Juan Durán Villanueva.

Realizó durante su vida muchos trabajos y desde 1981 hasta 1992 fecha de su jubilación, Cabo Jefe de la Policía Local de Benifaió, hombre incansable en sus deberes y muy buena persona ante todo.

Yo como hijo, me siento orgulloso de mis padres, porque me han enseñado muchas cosas y como ha estado conmigo en los momentos difíciles. Fue el primer Cabo Jefe de la Policía Local de Benifaió de la democracia, ha intentado llevar con orgullo dicho cargo; que para mí es muy grande el poder ayudar a los ciudadanos y a veces sin poder tener grandes recursos saber los problemas que tenían o tienen todos los habitantes de esta población.

Agradezco al Ayuntamiento de Benifaió, la referencia de acordarse de mi padre en estas fechas tan señaladas como son las Fiestas Patronales de nuestra población.

Drogueria "El Gordo" Vicente Mari Soler més de 80 anys a Benifaïó

Era l'any 1932 quant la Drogueria Vicente Mari obria per primera vegada les seues portes. Més de 80 anys després, i amb tres generacions dedicades al seu servei, no ha deixat d'oferir els seus productes al mateix cantó de sempre. Un negoci local model que hui encara despunta fent front als grans comerços.

Parlar en Vicente Mari Soler, fill del qui fou fundador del negoci en 1932 Vicente Mari Martínez, és parlar amb una persona que controla a la perfecció el negoci familiar.

Amb un despatx replet de fotografies personals, algunes antigues i d'altres de dècades més pròximes, Vicente ens comenta com va començar als anys 30 esta casa:

La primera botiga la va obrir mon pare en 1932, fa ja més de 80 anys, era un negoci totalment parental, ell portava cada pas del negoci, la meua mare se'n ocupava poc, era més cosa del pare de família.

Fent ús de la memòria, Vicente recorda com quant ell tenia 12 anys, son pare va començar a tindre problemes greus de salut i aleshores, jove però valent "vaig decidir tirar avant i fer-me càrrec de la drogueria".

Una situació que no li va impedir seguir cursant els seus estudis "el meu mestre N'Enric Soler em donava classes per la vesprada i de matí treballava en la botiga i així em vaig traure el Certificat d'Estudis Primàris".

A l'any 1986 (foto adjunta a este reportatge amb el recordat rector D. Antonio, Vicente Mari i la seua dona Regina) és va inaugurar ja reformada, amb una nova imatge, l'actual tenda.

Una de les condicions que Vicente troba com a necessària per que un negoci tire endavant es "fer moltes hores", l'emprenedor que no li les dedique està perdut.

Li preguntem a Vicente pel secret que ell creu té per a un comerç local per poder mantenir-se més de 80 anys, i ho te clar "no tindre horari de treball".

És clar que els temps canvien i este negoci "no és el mateix que fa 15 anys, les grans superfícies ens han fet molt de mal al xicotet comerç, però nosaltres en sabut reinventar-nos i especialitzar-nos en tot allò que pensàvem que el client volia".

Reinventar-se, una dedicació completa i molta passió "crec que són alguns dels secrets que s'han de potenciar per fer viure un negoci en temps de dura competència com ara" ens explica Vicente.

La drogueria Vicente Mari, coneguda per tots a Benifaïó com la "del Gordo" (per la fisonomia del seu fundador) és un exemple de constància.

Segur que, si res o impedeix, seguiran avant amb aquestes premisses de dedicació i en quasi dos dècades es llancen a celebrar el seu centenari.

Pablo Fernández

Clavaris Sant Antoni 2016

(Homenatge a Fermín Martínez Pérez)

El proper gener, la Festa de Sant Antoni adquireix un caràcter especial, gràcies a la iniciativa de Cristina Martínez Tarín, que ens ha ajuntat a tots, els clavaris i clavariesses som tots descendents, de la 3^a a la 6ª generació, del que va propiciar l'orige d'aquesta festa al nostre poble, Fermín Martínez Pérez, oriünd d'un poblet de Terol, Moscardón, a la Serra d'Albarracín.

A les primeries del segle XIX, va formant-se un nou barri a Benifaió, per darrere del carrer de les Dames (hui José Morote), aquest barri va prendre el nom del Raval, derivat del nom del carrer que hui coneguem com Adelina Domingo. En aquest carrer vivia Fermín, casat amb Pasquala Bosch Mari. En un dels seus viatges a Moscardón va adquirir una imatge de Sant Antoni Abad per a regalar-la al seu fill Vicent Martínez Bosch i la seua núvia Francisca Alfonso Hernández, que vivia també en aquest barri. Aquell any (1879) el 17 de gener es va organitzar per la família la primera festa a Sant Antoni.

La festa va continuar els següents anys i el poble va començar a donar a aquest carrer el nom de Sant Antoni. En l'any 1900 es va comprar una nova imatge que va quedar en propietat de la festa. La tradició de les calderes que va nàixer a l'inici, era per donar arròs als pobres del poble, a més començà el costum de criar dos porquets solts per el carrer, que alimentats pels veïns eren subhastats per a la festa, també s'organitzaren cavalcades del tipus "cavalcada de flors", com a València. Actualment es una de les festes més populars al poble, i, a algunes de les tradicions antigues, s'han sumat d'altres com la benedició dels animalets i les cavalleries, la tradició dels pans beneïts, les fogueres, la xocolatà i esperem que vinguen més.

Durant la guerra del 36, la imatge de 1900 va ser destruïda, mentre que l'original, la de la família "Fermín", aleshores en propietat d'Isabel Marínez Alfonso, filla de Vicent i Francisca, va sobreviure amagada en un sac d'arròs per tal que no la cremaren, fent passar més d'un esglai a la família, avui encara es conserva. En 1940 com que als clavaris els va tocar la loteria, es va comprar l'actual imatge que va ser restaurada pels clavaris de 1997.

Volem desitjar a tot Benifaió unes bones festes de 2015 i animar-los a que participen de la festa de Sant Antoni el proper any i tots els que vinguen.

entitats i associacions

Club Deportivo Petanca Benifaio

El Club Deportivo Petanca Benifaio tiene el placer de colaborar una vez más en el libro de fiestas patronales 2015 como viene siendo habitual en lo que llevamos de año a nivel deportivo está siendo un éxito de triunfos para el club, podemos destacar los triunfos cosechados en la categoría de féminas con las jugadoras Noelia Grande, Noelia Delgado, Amparo López, Almudena Garrido consiguiendo clasificarse para los campeonatos nacionales de Alicante, Barcelona y Mallorca, Amparo Asensio, Amparo Cercos, Mª Carmen Martínez, Elisabeth Gómez y Fina Fenech disputando los campeonatos autonómicos y el máster de la delegación valenciana. También cabe destacar los éxitos en la categoría de sénior con los jugadores Juan Romero, Pascual Romero, Salvador Romero, Iván López, José Sánchez, Manuel García, consiguiendo clasificarse para los campeonatos nacionales de Barcelona y Alicante, Francisco Iborra, Rafael Carmona, José Pérez y Michel Bargues disputando los campeonatos clasificatorios para Ibiza, Mallorca e Individuales. Estos triunfos cosechados nos ayudan a seguir compitiendo al máximo nivel tanto en la comunidad valenciana como en el resto de España siendo un club puntero y bastante respetado en el deporte de la petanca.

A partir de septiembre vamos a empezar la liga regular de esta temporada en dos categorías división de honor y féminas y también vamos a seguir con el programa social que llevamos haciendo durante años destacando eventos como el torneo memorial de fiestas que este año está dedicado a Vicente Balles-ter Ull también nuestro día de las paellas del club el cual es un día muy bonito donde la armonía y el buen ambiente es tradicional,

también realizaremos nuestro torneo de navidad y la cena de navidad para los socios del club estos eventos demuestran la gran aportación de los socios al club y el buen trabajo realizado hasta el momento por la junta directiva de nuestro club deportivo petanca benifaio, una junta joven y renovada pero a su vez con gente veterana y experimentada en grandes eventos y buenas relaciones tanto con el ayuntamiento como con la delegación valenciana, agradeciendo también a la prensa escrita y on-line el apoyo que nos dan a través de sus periódicos y paginas de información dando la noticia de nuestros éxitos deportivos.

El club petanca benifaio en nombre de todos sus socios y junta directiva quiere hacer una mención especial este año para agradecer y mencionar a una persona muy especial que ya no está entre nosotros nuestro presidente el Sr. Don Vicente Ballester Ull pero que para todos los petanqueros/as que lo hayan conocido siempre va a estar en nuestros corazones y con esta oportunidad que se nos brinda queremos darle el reconocimiento especial y que se merece por la dedicación y el compromiso que ha tenido en este deporte y en especial en nuestro club petanca benifaio, el campeonato de fiestas MEMORIAL VICENTE BALLESTER ULL se lo dedicaremos con toda nuestra ilusión tanto a él como a sus familiares y como no será tan especial como todos los reconocimientos que ha tenido durante toda su trayectoria deportiva e institucional.

Sin nada más que decir se despide la junta directiva del club que os invita a pasar unas felices fiestas patronales y disfrutar de nuestro deporte.

LA JUNTA DIRECTIVA

entitats i associacions

SAM (Societat Artística Musical Benifaió)

Un any més la Societat Artística Musical de Benifaió, vol aprofitar aquestes línies per desitjar-los unes bones festes patronals 2015, així com convidar-los a que participen i gaudisquen dels actes que s'han preparat, entre els quals es troba el tradicional concert de festes que any rere any la banda de la nostra Societat Musical prepara per a tots vostès. I aquest any, atenent les vostres peticions, vos oferirem un extraordinari concert de Sarsuela, comptant amb la magnífica veu de la Soprano, i veïna de Benifaió, Empar Llacer.

D'altra banda, volem també informar-los que el passat més de Juny començaren les obres de remodelació i estructuració del que serà el Bar Musical. Esperem que en un futur proper puguem inaugurar-lo i començar a donar-li vida al nostre local.

És per això que abans d'acabar ens agradaria dir-vos a tots els veïns i veïnes de Benifaió què:

La Societat Artística Musical necessita de la col·laboració de tots els amants de la cultura i l'història musical del poble. Feu-vos SOCIS, Apropieu-vos a la SAM, som una gran família de músics i amants de la música, amb moltes ganes de créixer i que TU, sigues part de nosaltres.

Si vols formar part de la nostra Societat, apropat al nostre Centre d'estudis Musical, C/ Adelina Domingo n.24.

La Junta Directiva de la SAM

Penya El Xiflec

Benifaió, després d'anys de travessia pel desert, per fi pareix que l'esforç i la constància comencen a donar els seus fruits.

En primer lloc, volem demanar disculpes perquè sabem que hi ha gent que ens va mal interpretar, però també hi ha d'altra qu'ens entén. Com sabeu, les dues associacions, el Coet i nosaltres, hem estat lluitant per poder fer que una tradició com és la Cordà, tornará a la Plaça les dates originàries i de forma oberta. Hem de dir-vos que anem per bon camí, i que des de l'Ajuntament veiem un fort recolzament. Tot i que no sabem, mentre fem aquest escrit, com anirà tot durant estes festes, sabem que per xicotets que siguin els canvis, a llarg termini ho seran ben grans. Per aquest motiu, demanem a tota la població una mica de comprensió i col·laboració per poder fer entre totes i tots, que les Festes de Benifaió tornen a lluir i a ser un referent a tot arreu.

Així que vos desitgem unes bones festes i sobretot, a celles i aquells que participen als diferents actes amb foc, que s'informen be i que segueixquen la normativa, cada dia més complicada.

Que les nostres tradicions puguin tornar a renàixer i mantenir-se és cosa de tots! Ix al carrer i participa!!

Aprofitem per donar les gràcies a totes aquelles empreses i comerços que, durant els últims anys, havien format part i col·laborat per poder celebrar la Cordà Infantil. Un acte molt important, on les joves promeses van ensenyant-se i amb qui tindrem assegurada la nostra tradició. Gràcies!

BONES FESTES BENIFAIÓ!!!

VISCA LA CORDÀ!!!

entitats i associacions

C. E. MUSSA

Des de la directiva del Club Esportiu Mussa saludem tots els veïns de Benifaió desitjant que passeu unes bones festes patronals. Ara passem a detallar els esdeveniments esportius organitzats esta temporada:

XXIII LLIGA LOCAL i COPA FUTBOL SALA:

(Des d'Octubre 2014 fins Maig 2015).

L'equip FU LI LU II, capitanejats per Sergio Sánchez i Jorge Clérigues, ha segut el campió del 2014-15, Enhorabona Campions. Carp. Metal. Félix Moreno conduïts per Eric, Serrano i Angel Clemente són segons, amb el valor afegit de ser l'equip més jove de la lliga. Pizz. Ricco Ricco comandats per Frank Fort i Adri Romero son tercers, Jocker's - Seguros Oscar Balsells, comandats per Vicent Clérigues són quarts seguits molt de prop, en cinquè lloc, per Ajonesa Athletic de Quique Choví i JuanCa Ferriols. Aston Birra, +K Tapes i A La Misa, son sisè, setè i vuitè respectivamen, tanquen esta lliga Kanonca d'Alcasser, Apressa i Correguent de Sergio Fontestat i Ivan López i Los Rilos United de Sueca. El trofeu de porter menys golejat és per a Eric Escriba de Carp. Metal. Félix Moreno, sent el segon porter més jove de la lliga, el trofeu de pitxitxi és, per segon any consecutiu, per a Antonio Ramírez "Tonet" de Ajonesa Athletic. El trofeu a l'equip més esportiu és per al Seguros Oscar Balsells. En Copa la 1a Semifinal Félix Moreno i Seguros Oscar Balsells, guanyant els Oscar Balsells i en la 2n Semifinal Fu Li Lu II contra Ajonesa passant els de Ajonesa. En la Final s'imposà Seguros Oscar Balsells per tres a zero a Ajonesa Athletic amb un magistral Ivan Alcaide que marca els tres gols de la final.

Fins al 16 d'octubre s'admetran noves inscripcions per a jugar la Lliga Futbol Sala Benifaió 2015-16, admetent, igual que la temporada passada, equips no locals.

TROFEU ROQUETTE 24 HORES FÚTBOL SALA: XXII EDICIÓ

(29 i 30 de Maig - 2015).

Darrere d'un torneig d'un gran nivell de joc gràcies a equips no locals com Rte. RUBEN'S (Cullera), LOS HOMBRES DEL PELU (Carlet), ACUASPORT i NO LO SE (Paiporta), BAR CASA PABLO (Alginet-Benifaió), PUNT AUTO ALZIRA i TRANSPORTES MARQUESET (Alzira), VANKADET TEAM (Guadassuar) i WALCOTT TEAM (Alcasser) junt amb els equips locals ENRIQUE ROMAY i BAR TRULLAS es troba el patrocini exclusiu l'empresa local Roquette Espanya. 11 equips foren els que van disfrutar de l'alt nivell de joc de la XXII edició de les 24 h. Futbol Sala Benifaió Trofeu Roquette. Els premis en metàl·lic, l'arbitratge íntegre per part del Comitè d'Àrbitres de la Federació Futbol

Valenciana i les instal·lacions amb els dos pavellons coberts en perfecte estat, van fer el delit de tots els participants i públic allí assistent. El divendres a la nit a les 22 hores començà el torneig, amb una gran afluència de públic constant durant tot el campionat jugant-se la Final el dissabte a les 14 hores. Rte. RUBEN'S arriba a la Final i venç a LOS HOMBRES DEL PELU per 4 a 1. El tercer lloc es va jugar a tanda de penals, imposant-se BAR CASA PABLO a ACUASPORT. El trofeu al millor jugador és per a HECTOR GARRIGOS de Rte. RUBEN'S i el trofeu al millor porter és per a FCO. JAVIER NAVASQUILLO de LOS HOMBRES DEL PELU.

XXXIX SETMANA DE LA JOVENTUT:

(Des del 15 de Juny al 10 de Juliol - 15).

Esta edició ha reunit a 10 equips tots locals, jugant 4 partits al dia. FU LI DU II, Pizz. Ricco Ricco, Carpinteria Metal. Félix Moreno, Los Xicotes, Jaume Joiers, Falla Sant Josep, El Asador CDA'15, Ajonesa Atl., Recreativo de Juerger i Optica Clérigues JR són els equips que han jugat en esta 39 edició. En la Final s'imposà FU LI DU II a Pizz. Ricco Ricco 3 a 1, marcant Carlos S'ánchez dos gols i en la Repesca Ajonesa Athletic guanyà a Jaume Joiers amb tanda de penals. Trofeus al millor jugador, del torneig, a Adrián Romero de Pizz. Ricco Ricco i com millor porter Angel Rovira de FU LI DU II. Per a l'any que ve, s'admetran equips no locals.

VI Edició 12 h. FUTBOL-7 BENIFAÍO:

(19 i 20 de Juliol - 2013).

En esta 6 edició de les 12H. Futbol-7, les instal·lacions i els equips junt a l'organització han fet que haja sigut un dels millors tornejos de aquesta classe, aconseguint 12 equips en inscripcions, amb una gran qualitat als partits ja que tots els equips practicaven un gran nivell de joc als camps del Poliesportiu Municipal de Benifaió, destacar al equipo RAFAELITOS d'Alcudia i Alginet per ser l'equip més jove del torneig i a GENT PER BENIFAIO, únic representant local.

ELS DESECHOS de Torrent, va perdre la Final contra CLINICA DENTAL GARRIGUES de Carcaixent. En el tercer i quart lloc TIMBA LOCA de Sueca i BAR LA ESCARCHA de Alacuas. Per la seua banda de l'equip Clínica Deltal Garrigues, Rubén Vila té el trofeu al millor jugador i el del millor porter per a Natxo Redondo de Los Desechos.

Res més, només agrair a tots eixos xicotets i no tant xicotets negocis locals la seua gran contribució per a l'ajuda d'estos esdeveniments esportius que mouen una gran part de joves de Benifaió.

entitats i associacions

SOM I ESTEM (Associació de persones amb discapacitat)

SOM I ESTEM
ja ha complit
10 anys

ASSOCIACIÓ DE PERSONES AMB DISCAPACITAT

10 anys...

... intentant complir els somnis d'aquelles persones
que ens dediquen sempre un somriure

... promocionant un
voluntariat participatiu

... acompanyats per la
solidaritat de les poblacions
properes com Benifaió

... creixent per a oferir nous
serveis cada vegada més
adaptats a les necessitats dels
nostres usuaris

... compartint excursions,
viatges, xerrades on hem
viscut moments
inoblidables

... fent actes solidaris
amb els nostres
propis usuaris
com a protagonistes

... lluitant per un poble
mes just i solidari

... fent-nos veure
per a ser tractats
amb igualtat

... afavorint la
convivència i la integració

Pots triar com col·laborar amb nosaltres:

- Soci honorífic, pagant una quota de 20 euros a l'any.
- Sent voluntari als nostres programes.
- Fent donació de forma anònima: n° de compte de la Caixa ES80 2100 2455 3802 0003 5965

Posa't en contacte amb nosaltres:

SOM I ESTEM. Ens pots trobar al
carrer Juan José Llorca, n° 5 (Edifici Garbí).
46450 Benifaió
Tels. 961 780 575 - 692 176 822

www.somiestem.org • Segueix-nos a

entitats i associacions

Associació Dames de Santa Cecília Benifaió

Des de l'Associació de Dames de Santa Cecília, volem felicitar a tots els veïns i veïnes de Benifaió i animar-los a gaudir i participar de les Festes Patronals.

La nostra raó de ser i la nostra motivació són els músics de la S.A.M. de Benifaió, a ells ens deguem i sempre estem al seu costat, en les bones i en les males, recolzant-los i aportant tot el que podem, principalment instrumental que servirà per a adquirir coneixements i pràctica.

Resulta molt gratificant veure'ls des de menuts, com aprenen i es formen en la música, com van integrant-se en la Banda, com van creixent com a persones i com a músics.

A poc a poc, els vegem arribar a la adolescència, i com la seua afició es compagina amb els estudis, doblant l'esforç quant arriben a la Universitat, vegem com ja s'han fet majors i continuen amb la música i ens sentim orgulloses de tots ells, perquè valorem tot el que han fet, per que som conscients de que no es gens fàcil, perquè desperten emocions en nosaltres ja siga als concerts o als pasacarrers. I es que al final la música es això, emocions i sentiment, algo que està sempre present a les nostres vides gràcies al músic, que es capaç d'interpretar i compartir amb tots la música.

Penya EL COET

Un any més s'aproximen les dates senyalades, les nostres festes patronals, per a les quals hi han algunes entitats com la Penya El Coet, que lluita any rere any per participar i fer festa per al poble de manera desinteressada. A les festes de Benifaió hi han tres actes en els quals la Penya El Coet està present com la processó del foc i la cordà de la festa dels fadrins, en els quals colaborem per a donar major presència als seus actes, i la cordà del dia de la festa major per fer el fi de festa. Tradicionalment, la cordà es ve celebrant a la plaça major de la nostra localitat, en dos intruments essencial, la corda i la peça. Davant l'evolució històrica i l'adaptació a les successives normatives, s'han introduït certes mesures de seguretat, com la protecció del perímetre fin aplegar a la nomenada gabia, no acceptada per la majoria dels participants.

Hem d'acceptar que durant uns anys ens hem mirat de forma errònea al espill de la festa de Paterna, en la seua tradicional coetà. Cal establir la diferència entre corda i coeta. Una coeta consisteix en tirar el major número de polvora i coets en el menor temps possible i no hi ha corda o element semblant. En contrapartida la cordà té dos instruments com són la corda i la peça, de la que cauen els coet, i en la que els participants han de agafar-los i tirar-los a la resta de participants per terra.

La Penya El Coet a lluitat any rere any per mantindre la tradició i no deixar que es perga un símbol de la nostra localitat, en l'aportació de les cuotes dels penyistes i dels diners obtinguts de les rifes, ja que mai hem tingut ninguna subvenció ni ajuda monetària, fins aplegar al nostre aniversari... 25 anys de història i polvora!!

entitats i associacions

Associació Amics de la Ceràmica

Un any més des de L'Associació Amics de la Ceràmica de Benifaió, volem desitjar a tots els veïns i veïnes del poble, que puguem gaudir de les nostres festes patronals.

De nou, tenim el plaer de convidar-los a passar al Taller per veure i participar de l'Art de la Ceràmica Valenciana, pintar i treballar el fang, que és cultura i tradició de Nostra Terra.

¡¡¡BONES FESTES!!!

Cáritas Parroquial Benifaió

Cáritas Parroquial desea a todos los vecinos de Benifaió unas felices Fiestas en honor a nuestra Patrona Santa Bárbara.

La caridad es un deber cristiano. Es la expresión de ayuda a los más desfavorecidos y también la actitud de dejarnos ayudar por ellos.

Cáritas actúa en la realización de obras caritativas y sociales.

Atendemos, en los locales de la plaza del Progreso, donde ofrecemos estos servicios:

Acogida: un encuentro personal con los nuevos usuarios para valorar sus necesidades y posibilidad de ayuda; recogida de ropa y comida; entrega de comida y entrega de ropa; clases de castellano.

Agradecemos la ayuda y colaboración que siempre encontramos en vosotros: pues así podemos atender, en vuestro nombre, a los más necesitados. Estamos abiertos a vuestras sugerencias.

Vuestra colaboración personal, puede ser del siguiente modo:

- informando de nuestros servicios a los que padecen necesidad.
- formando parte del voluntariado.
- con vuestra aportación económica en el cepillo que Cáritas tiene en la iglesia.
- Como socio, en la cuenta de La Caixa

(2100-7294-18-2100212238). Un saludo afectuoso, de cada uno

de los socios y voluntarios, miembros de Cáritas Parroquial Benifaió.

Ciudadans Majors de Benifaió "CIMA"

Desde estas líneas como representante de la "Asociación de Ciudadanos Mayores de Benifaió" aprovecho para desearos unas felices fiestas patronales, y os invito a participar en todos los actos que se celebren.

Como sabéis el Excelentísimo Ayuntamiento prepara una fiesta-cena en el colegio Santa Bárbara para todas las personas mayores de Benifaió, en la cual la asociación "CIMA", en colaboración con el Ayuntamiento, está preparando un espectáculo para esa noche con artistas locales. para ofrecer una velada inolvidable.

Quiero desde estas líneas agradecer al Ayuntamiento el montaje de todo el equipo para este acto y a todos los participantes su colaboración, la participación de estos artistas es voluntaria y desinteresada.

Espero que el espectáculo sea del agrado de todos ustedes, pues esta es la meta que nos proponemos

Rafael Doria

entitats i associacions

Cor Madrigal Benifaïó

Un any més, des del Cor Madrigal volem saludar els veïns de Benifaïó i aprofitar l'ocasió per a presentar-vos un breu resum de les nostres activitats del curs 2014-2015.

La nostra primera actuació tingué lloc al desembre passat, un concert monogràfic al voltant del madrigal, forma musical que s'estengué per Europa entre els segles XV i XVII i que dóna nom a la nostra coral. No havia transcorregut encara un mes quan, el 6 de gener, interpretàrem un atípic concert de Nadal: atípic perquè fou la primera vegada que el celebràvem el dia de Reis. Naturalment, els protagonistes de totes les nades interpretades foren els Savis d'Orient. Les càlides i encisadores veus dels xiquets del Cor Madrigalet impregnaren d'innocència i simpatia els cors de totes les persones assistents al temple parroquial. Però el nostre concert estel·lar arribaria durant el mes de març, i com que es dugué a terme el dissabte anterior a la Setmana Santa l'anomenàrem La Passió en concert, ja que la temàtica girà al voltant de la passió, mort i resurrecció de Crist. La cantata *Christ lag in Todesbanden* de J. S. Bach fou la peça més important i difícil d'este concert per la seua complexitat idiomàtica i musical. En esta ocasió, les nostres veus estigueren acompanyades de manera excel·lent per l'orquestra Leopoldo Magenti. Durant el mes de maig el CEIP Trullàs participà per tercer any consecutiu en unes jornades d'innovació educativa contra el fracàs escolar a través de la música, per la qual cosa sol·licitarem la intervenció del nostre

cor. La nostra resposta es traduí en una divertida actuació basada en cançons de tots els continents del món. L'entusiasme que brollà dels rostres dels xiquets va satisfer plenament les nostres expectatives.

Finalment, el 14 de juny tingué lloc el concert de cloenda del present curs. Esta vegada el Centre Cultural Enric Valor fou l'escenari de l'actuació conjunta dels cors Madrigalet, Trullàs i Madrigal, amb la interpretació d'un recull de cançons infantils i la dramatització musical del conte *La ciutat i la lluna*.

En la nostra pàgina web (www.cormadrigalbenifaio.org) oferim una completa informació sobre les nostres actuacions, àlbum de fotos, etc. Actualment el cor necessita incrementar la plantilla de cantaires per a fer front amb solvència als cada vegada més complexos reptes que se li plantegen. Des d'ací fem una crida a tots els qui estimeu el cant i la música: no ho dubteu, veniu a cantar amb nosaltres i vos sentireu captivats pels efectes màgics que produïx immersir-se en la música formant part de les veus de la nostra coral. El Cor Madrigalet és el nostre cor de planter, al qual també esteu convidats els xiquets i les xiquetes a qui vos agrade cantar. Acabem este resum expressant el nostre agraïment a la Regidoria de Cultura, a la parròquia, a Roquette, al personal del C. C. Enric Valor, als nostres incondicionals i a Candi Escrivà, el nostre director, per la seua constància i professionalitat. El Cor Madrigal vos desitja bones festes i bona música.

Joan Ròdenas, president del Cor Madrigal

Associació Amics del Truc Benifaïó

Associació Amics del Truc Benifaïó vos desitja unes bones festes i vos emplaça a col·laborar i apuntar-se com a socis per col·laborar amb nosaltres. Estem al C/ Vicente Martí nº41 Restaurant Inma. Quota: 10 € a l'any "Per a no perdre un joc valencià"

entitats i associacions

Club Bàsquet Marcelina Roquette Benifaïó

EI CBM ROQUETTE-BENIFAÏÓ VA A MÉS

Amb més de trenta anys d'història el @CBMBenifaïo Roquette està totalment consolidat com un dels clubs de bàsquet referents de la comarca. Amb una directiva parcialment renovada, però que arreplega la bona faena feta durant molts anys per tots aquells que han gestionat el club, i una nova direcció esportiva, enguany ha comptat amb 16 equips i més de 160 jugadors, la qual cosa li ha permés tindre presència competitiva en totes les categories i, fins i tot, tindre en alguns casos més d'un en una mateixa categoria. El primer equip del sènior masculí continuarà la pròxima temporada en la màxima categoria del bàsquet valencià, Primera nacional, mentre que un dels equips alevins ha pujat a

categoria autonòmica. Pel que fa als equips femenins el sènior es manté en categoria autonòmica, després de jugar l'ascens a nacional, i les cadets han quedat entre els sis millors equips femenins de la categoria de tota la Comunitat Valenciana. Molt compromesos amb el bàsquet femení, la pròxima temporada el club te previst tindre equips femenins en totes les categories, fins i tot en aquelles inferiors on s'admeten equips mixtes. Per últim el club vol agrair a tots aquells; pares, jugadors, entrenadors, col·laboradors, a Roquette com patrocinador i a l'Ajuntament de Benifaïó per la seua ajuda, que contribueixen no només a mantindre el club, sinó també a fer-lo més gran any darrere any.

Unió Democràtica de Pensionistes de Benifaïó (U.D.P.)

Estimats veïns, estimades veïnes,

La Unió Democràtica de Pensionistes (UPD) de Benifaïó tenim el plaer de saludar-vos, un any més, a través d'aquest llibret editat amb motiu de les festes patronals del nostre poble, que són l'expressió essencial de les nostres tradicions i, alhora, un temps especialment propici per a la trobada i que, a més, són entranyables per a tots els veïns i veïnes de Benifaïó. Les festes posen de manifest la nostra identitat, al mateix temps que ens ajuden a fer societat i a fer patents els nostres valors, les nostres arrels, perquè tots hem après de xiquets, junt amb els nostres pares i iaïos, a viure la tradició i a estimar aquells moments singulars que sempre esperàvem amb emoció. Ara ens toca a nosaltres traslladar aquesta emoció als nostres fills i néts. No vull deixar escapar l'ocasió i aprofitar per animar, tots els pensionistes, que ens acompanyen durant la Setmana Cultural que organitza la UDP, la qual se celebrarà la primera quinzena d'octubre a la llar del jubilat. Uns dies en què l'alegria, la diversió, la música i la vida als nostres carrers faran que, de segur, gaudim

d'una magnífica setmana. M'acomíade, no sense abans donar l'enhorabona al nou equip de govern i dir que podeu comptar amb la UDP i amb aquest president per portar a terme qualsevol iniciativa que aporte il·lusió i felicitat al nostre poble.

Us desitgem a tots i a totes unes bones festes.

Fernando Mas Llorca. President de la UDP de Benifaïó

entitats i associacions

Associació Ames de Casa "Tyrius" Benifaió

Benvolguts veïns i veïnes:

Ja fa temps que l'Associació d'Ames de Casa Tyrius de Benifaió ve ampliant les seues activitats a àmbits cada vegada més amplis i diversos. Entenem que una entitat com l'associació d'ames de casa no pot mantenir-se al marge de la societat en la que vivim, si no que ha d'adaptar-se a la realitat del seu entorn més proper. Per això, durant este curs hem dedicat una atenció especial a aspectes com la cultura, les tradicions, l'ús de les noves tecnologies, la protecció del medi ambient o la solidaritat amb els més desfavorits, entre d'altres. Tot açò ha sigut possible gràcies al treball i la participació de les dones que formen part de la nostra entitat que, desinteressadament, col·laboren en el desenvolupament d'estes iniciatives.

Volem aprofitar l'oportunitat que ens oferix este llibre de festes per agrair a totes elles, i a tot el Poble de Benifaió, el suport que ens han brindat durant tot el curs i emplaçar-les a seguir participant en totes i cada una

de les activitats que realitzarem d'ara endavant. Només ens queda desitjar-vos a tots unes bones festes i que disfruteu de tots els actes que s'han programat per a estos dies amb companyia dels vostres familiars i amics.

Mª Hortensia Dalmau Segarra

Presidenta de l'Associació d'Ames de Casa Tyrius de Benifaió

Associació d'Amics de la Torre de Mussa de Benifaió

Acabarem l'any passat diguen que ja s'havia signat al mes de maig de 2014 el pla d'obres de la primera fase que es desenvoluparia en els sis mesos vinents, cosa que així ha sigut. Recordem que l'Ajuntament i la Diputació de València pagaren el 2013, 13.000 € i 4.450 € respectivament pel projecte. En novembre 2013 es va fer la presentació al Consell Agrari del mateix. En el BIM de desembre 2013 es fa ressò de la notícia. Al gener del 2014 la conselleria de cultura ens donà una subvenció de 24.632 euros i posteriorment la diputació ens donà una altra subvenció de 40.000 euros per rematar la 1a fase del projecte. Al BIM núm. 45 de Juny 2014, a la primera pàgina, també era notícia la nostra benvolguda torre Mussa, declarada bé d'interés cultural. Es posà en marxa el pla d'obres, i cap al final del mes d'agost de 2014 i primers de setembre els bastidors ja estaven posats, i recordareu el color groc de les xarxes de seguretat, des de dalt fins baix, que li dona un aire distint i desconegut per nosaltres. Pel mes d'octubre els laterals de la torre ja estan rehabilitats, queda'n els

merlets, i per fi a primers del mes de desembre de 2014, pràcticament la 1a fase del projecte queda finalitzat i els bastiments han estat retirats.

L'Ajuntament una volta finalitzada la 1a fase, vol fer bona la 2a fase del projecte i demana a la conselleria de cultura una subvenció de 50.000 euros per la rehabilitació de l'interior de la torre i preparar el pròxim museu, on s'exposaran totes les troballes, peces, descobriments i estudis de les policromies que anaren apareguts a la 1a fase.

A més a més, també es demana una altra subvenció de 40.000 euros a la diputació per arreglar i adequar tot l'entorn de la torre i valorar-la, perquè tots els veïns del poble i forasters que vulguen visitar-la tinguen un espai per gaudir-la per fóra i per dins. És possible que en eixa fase del projecte, ens diga l'Ajuntament, a l'Associació d'Amics de la torre de mussa de Benifaió, que podrem disposar d'algun localet, que fins ara no ha tingut ocasió de gaudir...o serà a l'encontre de la 3a fase ¿?

entitats i associacions

Club Frontenis Benifaió

Des del nostre Club volem desitjar a tots els veïns i veïnes del nostre poble que gaudeixin de les festes patronals i convidar-los a que s'apropen a la pista de frontenis per a poder participar i gaudir del nostre esport.

En esta temporada que acaba de finalitzar, el nostre club ha participat en 4 competicions: la lliga provincial i comarcal i les seues respectives competicions de copa. En la lliga provincial hem aconseguit la sisena posició en 3a divisió i en la lliga comarcal de frontenis de la Mancomunitat de la Ribera Alta hem competit en 1a divisió quedant setens a una partida del dinqüè lloc.

Entre la resta d'activitats del nostre Club cal destacar l'esforç per aconseguir fer una escola de Frontenis durant tot l'any i el nostre Torneig Local que enguany se celebra per vint-i-unè any consecutiu del 5 al 14 d'Agost i que està obert a qualsevol persona amb ganes de gaudir d'este esport.

Finalmente dir que tot aquell que estiga interessat en entrar a jugar en el nostre Club pot passar-se per la pista de frontenis del Poliesportiu Municipal dimarts i dijous què entrenem o cridar al telèfon de contacte que ficarem als cartells del campionat.

Salutacions i bones festes!

Xavier Ródenas. Secretari del Club Frontenis Benifaió

Club Escacs Benifaió

Ens trobem davant d'uns anys en què l'esport dels escacs ha perdut aficionats, aficionats que aquest poble tenia per damunt de molts altres. El tancament del Musical, seu per excel·lència dels inicis nostre esport a Benifaió, deixa pas a les noves tecnologies: internet, escacs als mòbils i la possibilitat de jugar contra jugadors de tots els nivells i de molts diversos països del món, a més dels amics del club.

Mantenint els divendres entre les 18:30 i les 20:15 com a horari quasi immutable des de fa 23 anys, junt amb la competició tan individual com a club, que mantenim viva en l'àmbit autonòmic i provincial, ens diu molt del pocs que quedem al club.

Aficionats compromesos amb ideals de treball continuat, concentració i educació, que cedeixen part del seu valuós temps en família per dedicar-li unes hores setmanals a gaudir d'exercitar la ment, acte difícil de trobar a aquests temps que ens ha tocat viure.

Amb energies renovades per la incorporació de nous talents, alguns d'ells molt joves i en clara progressió per convertir-se en grans jugadors, com cada any, el Club Escacs Benifaió manté la il·lusió amb l'esport que ens uneix.

Esperem als més joves i xiquets per a que ens acompanyen a la pràctica d'aquest esport que et prepara per al futur i et diverteix al present, a les classes de divendres a les 18:30 en calendari escolar.

entitats i associacions

AFABALS (Associació de Familiars d'Alzheimer i altres demències de Benifaió, Almussafes i Sollana)

María, Ángeles, Pedro, Luis, Vicent, Àngel, Lola, Luisa, Antonia, Blanca, Paquita... Tots ells són persones que tenen en comú que venen a La Llimera, el Centre d'Estimulació i Rehabilitació d'AFABALS (l'Associació de Familiars d'Alzheimer i altres demències de Benifaió, Almussafes i Sollana).

Un d'ells té 45 anys, l'altre 97, l'altre 51... i també hi ha qui en té 5

i qui en té 11. Hi ha qui li agrada jugar al parxís i al dominó, i hi ha qui li agrada jugar a la pilota, al tennis. Hi ha qui li agrada cosir i cuinar, i qui li agrada cuidar a les gallines, arregar els ous que ponen, treballar la terra per plantar pebres, tomates, carabasses... I totes aquestes activitats les fan a La Llimera. I sobre tot, TOTS, ABSOLUTAMENT A TOTS ELLS els agrada que els estimen i tenen una gran capacitat per estimar. A més, tots ells tenen algun tipus d'afectació en el cervell. En el cas dels adults, o tenen una demència (alzheimer, demència vascular, demència

frontotemporal, demència per cossos de lewy, etc.), o parkinson, o han patit un dany cerebral (un accident cerebrovascular, un tumor cerebral). Tots ells venen de dilluns a divendres al nostre centre, bé de 9 a 13 hores, bé de 9 a 17 hores. En el cas dels xiquets, també poden haver patit un dany cerebral (tumor cerebral, accident de tràfic, etc.), o han nascut prematurament i això els ha provocat un retardament a l'hora fer les adquisicions del desenvolupament, o el seu cervell no s'ha desenvolupat com s'esperava durant l'etapa fetal i això fa que tinga dificultats per centrar l'atenció, o per aprendre, o per parlar, o per relacionar-se amb altres persones; o ha tingut dificultats al naixement que li han afectat. També hi ha casos de xiquets i xiquetes que tenen dificultats en l'escola, bé per llegir i/o escriure o per a les matemàtiques, o que no són hàbils a l'hora de córrer, de botar... i que pot tindre una causa molt lleu en el cervell. Els xiquets venen habitualment un dia a la setmana al centre a treballar allò que necessiten.

En La Llimera tots ells troben un equip de professionals que els acompanyem i els ajudem a desenvolupar les seues capacitats (atenció, memòria, llenguatge, planificació, psicomotricitat, etc.), en el cas dels xiquets; i a mantindre les seues capacitats, tant cognitives, com físiques i emocionals, el major temps possible, en el cas dels adults. I que també acompanyem a tota la família en este procés. I sobre tot, que veiem que darrere de cada 'pacient' hi ha una persona que estima i necessita ser estimada.

Paz Grau Arcís

Neuropsicòloga, terapeuta i directora d'AFABALS

Acción Católica Benifaió

La Acción Católica es un movimiento que pertenece a la UMOFC (Unión Mundial de Organizaciones Femeninas Católicas), que trabaja con organizaciones que se dedican específicamente a diferentes problemáticas y con otras organizaciones que desean involucrarse. Con todas ellas compartimos el respeto por la dignidad y la libertad de la persona y sus derechos; juntas hemos experimentado el dolor y la corresponsabilidad en hacer frente a las situaciones que esclavizan a los más débiles, en particular a mujeres, niños y niñas. La Acción Católica es un movimiento de la Iglesia dedicado al servicio de nuestro pueblo en catequesis de 1ª Comunión, Confirmación, Cáritas, visitas domiciliarias a enfermos y Manos Unidas, contando con una gran participación ciudadana que, a través de su trabajo, está cumpliendo la invitación de Jesús, el Hijo de Dios, cuando dice en el relato de la multiplicación de los panes y de los

peces: "Dadles vosotros de comer". Nos toca a nosotros, que disponemos de más recursos que ellos, compartir lo que somos y lo que tenemos porque ese don generoso tiene, por la gracia de Dios, un poder sorprendentemente multiplicador. Gracias por la labor callada y generosa de todos los socios, colaboradores y trabajadores de esta organización. ¡Qué Dios os bendiga y qué viváis con la paz que da el saber que hemos hecho lo que teníamos que hacer, compartir con los más necesitados!

Este año hemos colaborado con Manos Unidas en un proyecto para la INDIA y nuestro pueblo ha aportado la cantidad de 7.282 €. Agradecemos a todo el pueblo de Benifaió tanta solidaridad y benefactora colaboración. Les deseamos que pasen unas felices fiestas.

La presidenta

entitats i associacions

ACEB (Associació de Comerços i Empreses de Benifaió)

Si tinguérem que resumir amb una paraula tot allò que ha significat l'últim any per als membres d'ACEB seria IMPARABLE.

Hem dut a terme jornades de formació, passes de moda, fires d'estoc i de Nadal, apertura de comerços en horari nocturne (shopping night) i coaching, modalitat molt demandada pels nostres associats per la seua presa en pràctica en quant a tècniques de venda, convidant a tots aquells que tenien interès en vore quins són els avantatges d'estar associats a ACEB.

La FIRA DE LA TAPA I COMERÇ va cresquant en quant a varietat i expositors. Enguany tenim la sort de contar amb l'ajuda dels CLAVARIS DE LA DIVINA AURORA que estan donant tot un exemple del que significa fer una festa sana i participativa.

Cal dir que la RUTA DE LA TAPA iniciada l'any passat va tindre tan gran acceptació que enguany anem a repetir per petició de tots els que ho haveu demanat al igual que la FIRA D'OPORTUNITATS.

...I recordeu: en ACEB estem oferint al poble un comerç de qualitat. Gràcies per la vostra confiança i bones festes a tots!

LA JUNTA DIRECTIVA

Associació Amics del Ballet de Benifaió

Club de Petanca Valmontone

El Club Petanca Valmontone Benifaió esta d'enhorabona. El passat mes de maig va aconseguir alçar-se amb el títol de Campió en la categoria de dones després del seu pas per la Lliga valenciana de petanca.

Este títol li dóna opció a més al club benifaionenc a participar en la Lliga Autònoma de Petanca que tindrà lloc el pròxim 12 de juliol i que a més li donarà opció a participar en el Campionat d'Espanya.

Des del Club assenyalen que este títol s'unix als aconseguits en esta temporada 2014/2015 com han sigut "Campiones en dones en la Copa president i Campions amb dos equips de dones en el Primer Màster de la Copa President", assenyalen des del club.

A més, cal assenyalar que per segon any consecutiu l'equip s'ha proclamat també en categoria de dones com a Campiones del torneig Ciutat de València a nivell nacional amb les seues jugadores Isabel Pérez, Melanie Hernández i Estefi Mansilla.

En Senior també han obtingut des del Club Petanca Valmontone Benifaió diversos podiums en la temporada que ja finalitza com una segona plaça en el Campionat Nacional Ciutat de València amb els jugadors José Sánchez, Omar, Juan Antonio Villena i José Miguel Robles. Un equip Senior que a més ha mantingut la seua categoria en la Lliga de Divisió d'honor.

entitats i associacions

Club de Pàdel Benifaïó

Salutacions a tots els veïns de Benifaïó. Com molts ja sebeu, des del mes de maig, el nostre poble compta amb una nova entitat esportiva, Benipàdel.

El club naix amb l'idea de donar a conèixer l'esport del pàdel a tota la població organitzant campionats, lligues i demés esdeveniments relacionats amb l'esport que tant ens agrada i practiquem.

Tant si el practiques con si no, aquest és el teu club. Si no has provat mai, no ho dubtes, el club disposa de material i instal·lacions per a que pugues provar l'esport del pàdel, que de segur que t'agrada. I si ja eres un "professional" en açò del pàdel, fes-te soci i no te pergues els avantatges de pertanyer al Club de Pàdel de Benifaïó Benipàdel.

Una cordial salutació i disfruteu de les festes.

Junta Directiva de Benipàdel
687 510 554 - benipadel@yahoo.es

Agrupació Protecció Civil Benifaïó

Estimados vecinos y visitantes, un año más me honra, en compañía de mis compañeros voluntarios de protección civil, el mantener adelante la agrupación para el servicio de quien nos solicita y poder colaborar en el que hacer de las muchas tareas que Benifaïó desarrolla a lo largo del año.

Solo me queda comentar que colaboréis en el bienestar del desarrollo de estos días festivos para todos.

¡Que paséis felices fiestas!

Fernando Hernández
Jefe de Agrupación
de Benifaïó

entitats i associacions

Finestra Oberta

L'actual Unió Europea va nèixer com un projecte de civilització i treball, que tractava d'evitar que tornaren noves guerres, d'efectes tan devastadors com les dos guerres mundials del segle XX; un projecte en què pareixia que podrien coniar el capital i el treball, resolent els seus conflictes al voltant d'una mesa de negociació; que als beneficis empresarials i del capital financer s'oposaria l'estat social, els drets dels treballadors, la seguretat en l'ocupació, l'educació i la sanitat per a tots. Que prometia una vellesa tranquil·la, amb pensions suficients, després de tants anys treballant. Pareixia impossible que aquella iniciativa anara a tornar-se contra mi, contra nosaltres i contra el poble europeu. Ens van mantindre enganyats durant molts anys, casualment, mentre va existir la Unió Soviètica. Però quan va caure el mur de Berlín, tot es va ensorrar: les grans empreses multinacionals i el capital financer i els bancs van decidir assaltar el món i apoderar-se'n. Creien que havien eliminat tota oposició que hi poguera oferir resistència i/o alternatives: el món, la Terra sencera es podia convertir en un gran mercat en què les multinacionals i els estats més poderosos lluitarien a mort per la seua supremacia, perquè, com sabeu, la lògica econòmica obliga a eliminar el competidor si no vols ser eliminat.

Però un gran i únic mercat mundial no era prou, el benefici es podia incrementar si es destruïa l'estat del benestar, les garanties que este oferia d'educació, sanitat, servicis socials, salut, mediambient, servicis públics a càrrec dels pressupostos de l'Estat: Servicis gratuïts, per què? Si es poden obtenir beneficis privatitzant-los! Drets laborals, per què? Si es pot treballar més i cobrar menys!, si es pot despatxar amb llibertat i sense indemnització!, si es pot prohibir l'acció sindical en les empreses!, que per a això són propietat dels seus socis capitalistes.

Garanties sobre el medi ambient, per què? Si podem obtenir grans beneficis encara que es destruisca el planeta!, si tenim una indústria farmacèutica que alleuja però no cura, per a qui la puga pagar!;

En definitiva, creien que ha arribat el moment d'anteposar els beneficis econòmics d'uns pocs al benestar de la població: i qui vulga fruir de bons servicis, com va ocórrer fins que van començar les retallades, que es mate a treballar i que els pague.

Això és el que pretén el TRACTAT DE LLIURE COMERÇ I INVERSIÓ (TTIP), que estan negociant quasi en secret el govern dels Estats Units i les Institucions Europees (Comissió Europea i una representació del Parlament Europeu).

Encara que coste creure-ho, la Comissió Europea, el govern europeu, que es finança esplèndidament amb els nostres impostos i que ningú ha triat democràticament, s'han posat al costat de les multinacionals i la banca; el Parlament Europeu va en la mateixa direcció, els governs dels 27 països que formen la Unió Europea, també; alguns sindicats, els mitjans de comunicació de major difusió, intel·lectuals i tècnics també han sigut comprats.

Intenten justificar la seua actitud sobre uns suposats beneficis en forma

d'augment de la riquesa i creació de llocs de treball però vos assegure que és mentida: sabem el que ha ocorregut amb un Tractat semblant firmat entre Mèxic, Canadà i els Estats Units, que després de més de deu anys de vigència no sols no ha aconseguit cap d'eixos objectius sinó que ha destruït l'empresa i el comerç xicotets mexicans i ha enviat a la desocupació més de mig milió de treballadors nord-americans* i quasi dos milions de persones, moltes d'elles agricultors, mexicans.

Vos podeu preguntar: i açò té a veure alguna cosa amb Benifaió? És un tema per a un llibre de festes? No n'hem tingut prou amb les retallades? Desgraciadament, té a veure amb Benifaió: el nostre poble depén majoritàriament dels llocs de treball de multinacionals i de l'agricultura. Quant a les multinacionals, la desregulació que s'acosta en matèria de drets i garanties laborals ens posarà al mateix nivell que als Estats Units, on aquelles i aquells no existixen. Hi ha estats en què, pel bé del país, s'ha prohibit l'acció sindical en les empreses. No hi haurà negociació col·lectiva, ni convenis, ni salari mínim, ni contractes de llarga duració, etc.

Quant a l'agricultura, desapareixeran les subvencions europees i s'alçarà la prohibició a la importació de multitud de productes nord-americans considerats roïns per a la salut. El model d'agricultura industrial americà, a base de grans explotacions, molt mecanitzades, amb pocs treballadors i basades en la utilització massiva de productes químics i agrotòxics, arrasarà per capacitat de producció i preus el model familiar europeu i valencià, i cal tindre en compte que les nostres cistelles de la compra són molt paregudes.

D'altra banda, gràcies a la legislació més permissiva dels EUA tindrem: Entrada massiva de transgènics, quan està demostrat que el seu consum és perjudicial per a la salut i que els agroquímics que s'utilitzen en el seu cultiu són potents agents cancerígens, entre altres coses.

S'alçarà el veto als animals i als productes derivats d'animals tractats amb hormones. En general als EUA s'ha optat per un model productiu que optimitza al màxim el benefici rebaixant els estàndards de seguretat alimentària (pollastres desinfectats amb clor, tractament amb hormones i antibiòtics, presència de disruptors endocrins que afecten el nostre sistema hormonal...). Finalment l'harmonització de l'etiquetatge anirà contra les denominacions d'origen que han sigut considerades competència deslleial en els EUA.

Tot açò està relacionat amb les retallades ja que, vistos amb perspectiva, les retallades patides no són més que un bestreta del que ens caurà damunt.

Desgraciadament, encara que siga en un llibre de festes cal parlar-ne perquè estem davant d'una emergència, parlar-ne hui potser evitarà que hàgem de fer-ho l'any pròxim, quan el Tractat s'haja firmat i en siga molt més difícil la derogació.

ANTONIO GOYTRE BOZA

Membre de la ejecutiva d'Acció Ecologista i de la Plataforma Anti-TTIP FINESTRA OBERTA

entitats i associacions

Associació Amics de la Música de Benifaió

Com tots sabeu, aquesta associació va néixer fa tan sols tres anys. A desembre del 2012 ens presentarem com una nova associació musical amb unes clares inquietuds cap a la popularització de la música clàssica. Això vol dir, a efectes pràctics, fer arribar la música a tothom que volguera. Per aquesta finalitat ens assegurarem, dues vies:

Per una part, una constant involucració en la vida social del poble. Com podem recordar, l'any 2013 vam fer un total de 12 concerts, entre ells concerts de banda, música de cambra i audicions d'alumnes.

Per altra banda, volíem oferir uns estudis musicals a un preu popular. L'escola "Pascual Martínez Llopis" va obrir les seues portes a setembre

del 2013, fa tan sols dos anys. Es tracta d'una escola d'educands, que nodreix la nostra banda, cada any més gran.

Gràcies a tot l'esforç tant de mestres, junta directiva, pares, col·laboradors, públic fidel, i sobretot el nucli principal d'aquesta associació, els nostres alumnes, que són qui han decidit ser músics i treballen constantment per ser-ho, tenim cada dia més il·lusió i més força per créixer.

Volem convidar-vos a totes les actuacions que els oferirem, ja que res tindria sentit si no poguérem fer gaudir a la gent de Benifaió de la nostra música, treballada diàriament, amb l'única finalitat de transmetre-vos-la.

Visca la Música, visca Benifaió i visquen les festes patronals.

C. D. Benifaió

Fin de ciclo, así es. El CD Benifaió termina un ciclo e inicia uno nuevo, eso sí, ilusionante, lleno de nuevos retos y con la esperanza de que sus objetivos se hagan realidad. Es bien verdad que durante este período, largo, pero período refundacional, el club ha pasado de ser una Sociedad Deportiva a ser un Club Deportivo, donde se pueda dar cabida a más deportes e intuyendo que podían llegar tiempos duros y que se debería dotar a Benifaió de un instrumento por donde canalizar los recursos, no es la administración local una fuente inagotable. Con el esfuerzo y la voluntad de muchas personas se reunió el fútbol en Benifaió, a pesar de los obstáculos naturales y otros inducidos, producto de la condición humana. Este curso que termina, ha sido de nuevo un curso que nos ha reportado satisfacciones, el equipo amateur se mantiene el categoría que corresponde, el juvenil pasa por su momento más dulce, es el mayor período en la categoría, los infantiles con una gestión impecable de los recursos, ha sido capaz de serenar las inquietudes de los próceres de los componentes de la plantilla y hacerlos, además evolucionar y crecer. En fútbol 8, lo propio en función de la edad y del grupo donde se compite, a resaltar el campeonato de Liga de los Pre Benjamines.

Se mantiene la tradición de los últimos años, de que al menos un equipo sea campeón de su liga. Como decíamos al principio, llega el futuro y está en nuestro espíritu, el instar a socios, aficionados, y sociedad en general, a un apoyo incondicional, y esto no significa exento de puntos de vista discrepantes, sino suma. Suma de esa diversidad, de la riqueza que nos da las diferentes opciones de vida. Suma al fin y al cabo, para tomar el rumbo que marca una nueva época y que no es fácil después de ciclos largos.

Somos conscientes que la condición humana, es compleja y siempre es tendente a que prime más el interés, no económico que es el caso, No obstante, pensamos que lo deseable, es que el interés general prime, e invista de buen sentido a todos los integrantes del C.D. Benifaió. El tiempo y las personas pasan, las entidades perduran, claro está siempre que se dote de medios para que perdure, y no son siempre estos los económicos. No por manido, no es sentido, el reconocer a tantas personas que durante este ciclo han hecho realidad un proyecto, con discreción, sin alharacas, teniendo claro y practicando aquello tan utópico, y gracioso para una mayoría, del "bien común".

Hasta siempre. En representación de la Junta Directiva

JAVIER GARCÍA GÁMIZ. Presidente C.D. BENIFAÍÓ

Concurs Fotogràfic Portada Llibre de Festes Benifaïó 2016

entrega la teua fotografia
d'estes festes al registre d'Entrada
de l'Ajuntament de Benifaïó del 3
d'agost al 30 de desembre

L'Ajuntament concedirà
un únic premi de 100
euros a l'obra
guanyadora com a
portada del llibre de
festes 2016

Ja pots consultar
les bases del
concurs al tauler
d'anuncis de la
web municipal
www.benifaio.es

Organitza:

PARTICIPA EN EL CONCURS

el somriure més divertit de l'estiu

La fotografia guanyadora aconseguirà un fantàstic emblanquinament ZOOM!!!
Envia'ns els teus somriures a través d'e-mail, Whatsapp, Facebook i Twitter

Envia'ns la teua foto de l'estiu més divertida, abans del 31 d'agost, per email a "sonrisa@clinicabeltran.com", facebook, twitter, o per whatsapp al mòbil 615.541.642. Envia'ns totes les fotos que vullgues. No oblidis indicar-nos les teues dades i el títol de la fotografia. Condicions del concurs en www.clinicabeltran.com i en la nostra clínica en Carrer Major 8.

